

Classroom Teachers' Opinions on the Use of Drama in Education[#]

Figen Yıldırım^{1,a,*}, Hatice Acarlıoğlu^{2,b}

¹Faculty of Education, Kilis 7 Aralık University, Kilis, Türkiye

²Faculty of Education, Kilis 7 Aralık University, Kilis, Türkiye

*Corresponding author

Research Article

Acknowledgment

[#]This study is a part of master's thesis

History

Received: 09/08/2022

Accepted: 18/01/2023

This paper was checked for plagiarism using iThenticate during the preview process and before publication.

Copyright © 2017 by Cumhuriyet University, Faculty of Education. All rights reserved.

Sınıf Öğretmenlerinin Eğitimde Drama Kullanımına İlişkin Görüşleri

Bilgi

[#]Bu çalışma yüksek lisans tezinin bir parçasıdır.

*Sorumlu yazar

Süreç

Geliş: 09/08/2022

Kabul: 18/01/2023

Bu çalışma ön inceleme sürecinde ve yayımlanmadan önce iThenticate yazılımı ile taranmıştır.

Copyright

This work is licensed under Creative Commons Attribution 4.0 International License

ABSTRACT

With the constructivist approach in the education system, student-centered methods have started to be used more. One of the student-centered methods is the use of drama. Drama is a type of narrative in which an idea, experience or an event is played by the actors. The main purpose of this research was to determine the opinions of primary school teachers working in Kilis on the use of drama in education. The researchers conducted interviews with a total of 26 primary school teachers. The MAXQDA analysis program was used in the data analysis of the research. The findings highlighted that the teachers generally considered themselves to be more than moderate in the use of drama, they mostly used drama in subjects such as Turkish, social studies and mathematics, they used supplementary materials and made physical arrangements in order to use the drama in the school because there was no suitable place in their school, they did not exactly know the stages of the drama, they mostly used role-playing, improvisation, story enactment techniques. The findings further indicated that while implementing the drama, the students faced problems due to insufficient physical conditions, lack of materials, lack of time, lack of cooperation, problems stemming from classroom management, and not receiving training in drama method, and the use of drama supported students' personal, social, academic, physical and creativity developments.

Keywords: Drama in education, primary school teacher, teaching method.

ÖZ

Eğitim sisteminde yapılandırmacı yaklaşım ile birlikte öğrenci merkezli yöntemler daha çok kullanılmaya başlanmıştır. Öğrenci merkezli yöntemlerden biri de drama yöntemidir. Drama; bir fikri, yaşantıyı veya bir olayı oyuncular tarafından canlandırılan bir anlatı türüdür. Bu araştırmanın temel amacı Kilis ilinde görev yapmakta olan sınıf öğretmenlerinin eğitimde drama kullanımına ilişkin görüşlerini tespit etmektir. Görüşmeler toplam 26 sınıf öğretmeniyle yapılmıştır. Araştırmanın veri analizinde MAXQDA analiz programı kullanılmıştır. Yapılan görüşmeler sonucunda öğretmenlerin kendilerini drama kullanımında genelde orta derecenin üstünde yeterli gördükleri; daha çok Türkçe, hayat bilgisi, matematik derslerinde dramayı kullandıkları; okullarında uygun bir mekân olmadığı için okul içerisinde materyal temini ve fiziksel düzenlemeler yaparak dramayı uyguladıkları; dramanın aşamalarını tam olarak bilmedikleri; daha çok rol oynama, doğaçlama, hikâye canlandırma tekniklerini kullandıkları; dramayı uygularken öğrenci, yetersiz fiziksel koşullar, materyal eksikliği, zaman yetersizliği, iş birliği yetersizliği, sınıf yönetiminden kaynaklı sıkıntılar, drama yöntemine yönelik eğitim almamalarından kaynaklı sorunlarla karşılaştıkları; dramanın öğrencilerin kişisel, sosyal, akademik, fiziksel, yaratıcılık gelişimlerini desteklediği ve geliştirdiği sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Eğitimde drama, sınıf öğretmeni, öğretim yöntemi.

^a figenyildirim@kilis.edu.tr

^{id} <https://orcid.org/0000-0003-3880-3979>

^b htc97011@gmail.com

^{id} <https://orcid.org/0000-0002-1421-9674>

How to Cite: Yıldırım F., & Acarlıoğlu, H. (2023). Sınıf öğretmenlerinin eğitimde drama kullanımına ilişkin görüşleri. *Cumhuriyet International Journal of Education*, 12(1):86-103

Giriş

Drama; insanların birbirleriyle kurdukları ilişkiler, etki tepki alışverişleri, aralarında bulunan asgari düzeyde etkileşim ve dramatik olan durumlar şeklinde tanımlanmaktadır (San, 1990). Ülkemizde de drama kavramı birçok araştırmacı tarafından tanımlanmıştır. Adıgüzel (2013), drama kavramını içerisinde hareket, eylem olan etkinlikler olarak tanımlamıştır. TDK (2020) sözlüğünde ise drama, dram olarak tanımlanmaktadır. Dram ise TDK (2020) sözlüğünde “acıklı, hüznü olayları, ara sıra güldüren yönlerini de içine alarak sergileyen sahne oyunu veya televizyon filmi”, “sahnedey oynanması için yazılan oyun”, “tiyatro edebiyatı ve acıklı olay” olarak tanımlanmıştır. Drama; eylem ve devinimi içeren etkinlikler şeklinde de tanımlanır (Erdoğan, 2017). Püsküllüoğlu (2000), çıkarmış olduğu Arkadaş Türkçe Sözlük kitabında dram kavramını sahnede gerçekleştirilmek için yazılmış, diyaloglar ve hareketlerle gelişen, karşıt oluşların çatışmasıyla son bulan oyun, yapıt olarak tanımlarken mecazi anlamda ise acıklı bir olay olarak tanımlamıştır. Yine aynı sözlükte drama kavramı ise tiyatro yazını, oyun yazma sanatı, (televizyonda) oyun şeklinde yer alan yapıt, oyun olarak tanımlanmıştır. Sağlamöz (2006) ise dramayı tanımlarken sözcüğün doğrudan akla ilk gelen yaşamak anlamını temel alarak “Bir veya birden çok insanın bir yaşam durumunu teatral süreçler içinde ‘yeniden üretmesi.’” şeklinde tanımlamıştır.

Dramanın tarihsel gelişimine bakıldığında, drama 18. yüzyılda sanat ile birlikte eğitimi de oldukça etkileyen Romantizm akımıyla konuşulmaya başlanmıştır. Bu durum ilerici hareket eğitimleri sonucunda ortaya çıkmıştır. Hareketlerin temelinde kişinin kendisi ve duygularının esas alındığı; kişinin kendi kişisel amaçlarını belirlemek için esas duygularının etkili olduğu düşüncesi yatar (Adıgüzel, 2013). İngiltere’de Endüstri Devrimi ortaya çıkarken şehirlerde de bireylerin insancıl bir anlayışla yetiştirilmesi gerektiği düşüncesi yaygınlaşmaya başlamıştır (Adıgüzel, 2013). Drama, İngiltere üzerinden birçok Kuzey Avrupa ülkesine ve İngilizce konuşan diğer ülkelere de ulaşmış, eğitim kurumlarının programlarında yer almaya başlamıştır. Bu ekolün temsilcileri Harriet Finlay-Johnson, Cadwell Cook, Peter Slade, Brian Way, David Hornbrock, Cecil O’Neill, Gavin Bolton, Richard Courtney, Winifred Ward, Viyola Spolin, Neli McCaslin ve Hans Wolfgang Nickel’dir (Adıgüzel, 2013). Drama, eğitimdeki en kalıcı yerini Frank Cizek ile kazanmıştır. Frank Cizek, 1989’da Viyana’da Uygulamalı Sanatlar Okulunda sanat dersleri vermeye başlamış ve yaptığı deneylerle eğitim içerisinde sanat dalının kullanılması gerektiğine yönelik olan düşüncelerin artmasına ön ayak olmuştur (Çalışkan & Karadağ, 2014). “Eğitimde drama” denilen geniş çaplı programı tanımlayan ilk kişi ise Cambridge Okul Müdürü Henry Caldwell olmuştur. Henry Caldwell, sınıflarda oyunlar sergilenmesinin yanında “The Mumbery” adlı drama odalarında da oyunlar sergilenmesine öncülük etmiştir. Drama, okul programlarında 1930 ve 1940’lı

yıllarda yer almaya başlamış, psikolojik bir yöntem olarak gençlerin gelişimsel ihtiyaçlarını karşılayan ve estetik duygularını destekleyen bir çalışma olarak görülmüştür (Çalışkan ve Karadağ, 2014). 1943 yılında kurulan Eğitsel Drama Derneği için Staffordshire’ın drama danışmanlığını yürüten Peter Slade, drama yöntemini eğitim öğretim hayatı içerisine taşıyarak öğretmenlerin drama yöntemlerine yönelik eğitimlerinin artmasına öncülük etmiştir. Peter Slade 1954’te Türkçeye de uygunluğu açısından “Çocuklara Özgü Drama” veya “Çocuklarla Yapılan Drama” (Child Drama) isimli çıkardığı kitabında kendine özgü sanat formuna ve kendine özgü drama özelliklerine yer vermiştir (Adıgüzel, 2013). Peter Slade’in öğrenciliğini yapmış olan Brian Way, 2. Dünya Savaşı sırasında zorluklarla mücadele etmeye çalışan çocuklara dramayla destek olmaya çalışmıştır. Brian Way 1967’de “Drama Yoluyla Gelişim” isimli kitabını çıkarmıştır (Önder, 2016). Winifred Ward, ABD’de 1923 yılında üniversitede yaratıcı drama eğitimine başlamıştır. Drama yöntemi üzerine kitaplar yayımlayan Ward; tiyatro ve dramanın birbirinden farklı olduğunu ve ayrılması gerektiğini savunmuştur. 1963’te ise Viola Spolin “Tiyatro için Doğaçlama” adlı kitabını yayımlamıştır ve bu kitabında çocuğun içinden nasıl geliyorsa o şekilde rol oynaması gerektiğini ve bu durumda çocukların kendilerini özgürce ifade etmelerine olanak tanındığını aktarmaktadır (Önder, 2016). 1970’li yıllarda Heathcote drama yöntemini yeniden açıklamak ve tanımlamak istemiş bu sebeple de drama yöntemi ile eğitim arasındaki ilişkileri tekrardan açıklamıştır (Çalışkan & Karadağ, 2014).

Dramanın Türkiye’deki tarihsel gelişiminin ise 1908 yılında İstanbul’da Prof. İsmail Hakkı Baltacıoğlu ile başladığı söylenebilir. Baltacıoğlu Şemsülmekatip’te derslerle alakalı iş ve işlemleri düzenleyen görevli kişi olduktan sonra tiyatroyu okullara getirmiş hatta bunun yanında meşrutiyet devri eğitim ders programlarına “Tarihî Temsiller” adıyla ekler yaptırmıştır. Meşrutiyet Maarifi, “Mektep Temsillerinin Usulü Tedrisi” isimli broşürler çıkartarak dramatik gösterileri düzenlemiştir (Çoruh, 1950). Cumhuriyet döneminde 1926 yılında çıkarılan ilkökul programı içerisinde, ilkökulun eğitim ve öğretim ilkeleri kısmında, dramatik gösteriler, temel olarak programda yerini almıştır. İleriki yıllarda ilkökul ve ortaokul eğitim programlarında temsil vasıtasıyla canlandırma şeklinde dramatisasyon etkinliklerine yer verilmiştir. 1962 yılında ortaokul programında öğrencilerin gördüklerini, okuduklarını, düşündüklerini “temsil yoluyla ifade etmeleri” gerektiği üzerinde durulmuştur. Öğrencilerin iletişim yeteneklerinin pozitif yönde etkilenmesinin sadece karşılıklı diyaloglar kurma, tartışma, hikâye oluşturma, anlatma gibi durumların tek başına etkilemediğini; dramatisasyon çalışmalarının da iletişim yeteneklerinin gelişmesinde önemli bir etkiye sahip olduğuna yer verilmiştir (Bayram vd., 1999). 1950 yılında Selahattin Çoruh tarafından “Dramatisasyon” kavramını ve dramatisasyonun eğitim kurumlarında nasıl kullanıldığını açıklayan “Okullarda Dramatisasyon” isimli

kitabı çıkarılmıştır. Bu kitapta Çoruh (1950), Cumhuriyet dönemi ile birlikte dramatik gösterilerin eğitim öğretim kurumlarında dersler içerisinde bir öğretim ve kendini ifade etme yolu olarak yer aldığını belirtmektedir. 1926 yılında ilkököl programında hayat bilgisi dersinde dramatik gösteriler; rontlar, şarkılar, temsiller ve oyunlar adı altında yer almıştır. Millî Eğitim Bakanlığı Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı, 1998 yılının Eylül ayında İlköğretim Okulları Seçmeli Drama dersi 1-2-3 Öğretim Programı'nı yayımlamıştır. 1999 yılında MEB, bu programa eş değer olarak öğretmenlerin faydalanabileceği "Drama 1" isimli kitabı yayımlamıştır (Adıgüzel, 2013). Günümüzde Millî Eğitim Bakanlığı bünyesindeki okullarda drama seçmeli ders olarak yer almaktadır (MEB, 2018). Eğitim fakültelerinde ise 1998-1999 eğitim öğretim yılından itibaren eğitim fakültelerinin programları yenilenmiş ve sınıf öğretmenliği bölümü programlarına "İlköğretimde Drama" dersi eklenmiştir ve hâlen okutulmaktadır.

Yapılandırmacı eğitim anlayışı ile birlikte birçok yeni yöntem ve teknik de eğitim öğretim hayatı içerisinde yerini bulmuştur. Bu yöntem ve teknikler içerisinde drama yöntemi bireylerin sadece bilişsel gelişimini değil aynı zamanda sosyal ve duyuşsal gelişimini de desteklediği için eğitim öğretim hayatı içerisinde büyük bir öneme sahiptir. Drama yöntemi öğrencilerin bilgiye kendilerinin ulaşmasını sağlayarak daha kalıcı öğrenmeler gerçekleştirmekte ve bunu sağlarken de bireyin öz güven sahibi olmasına, yaratıcılığının gelişmesine, grup olma bilincine varmasına ve sorumluluk sahibi olmasına katkı sağlamaktadır. Eğitim hayatı içerisinde kullanılmakta olan drama yöntemi, temelini oyundan alan ve bireylerin sosyalleşmesini, yaşama ayak uydurmasını ve bunu gerçekleştirirken de yaşam enerjilerinin kaybolmasına fırsat vermeden, öğrencileri yaşamın içinde tutan; hayal güçlerini geliştiren, farkındalık duygusunu arttıran, öğrencilerin güdülenmesini arttırarak öğrenmesini sağlayan çok yönlü bir öğretim yöntemidir (Özgür İşyar, 2017). Drama yöntemi çocukların sadece psikomotor ve bilişsel yönden gelişmesini sağlamaz aynı zamanda sosyal yönden de kendilerini geliştirmelerini ve kendi potansiyellerinin farkında olmalarını sağlar. Eğitimde kullanılan birçok yöntem, öğrencilerin sosyal becerilerini desteklemede yetersiz kalmaktadır. Drama yöntemi sayesinde öğrenciler hem bilişsel hem psikomotor hem de sosyal öğrenme gerçekleştirmektedir. Drama yöntemi öğrencilerin sosyal olarak geliştirir, çevresindeki bireylerle iletişimlerini arttırır, kendine güven duygusunu geliştirir, öğrenciye estetik bir bakış açısı, eleştirel düşünme becerisi, insanlar ve yaşanan olaylara çok yönlü bakış açısı kazandırır. Bu yönüyle drama yönteminin içerisinde sanatsal özellikler de barındırdığı söylenebilir. Dramanın sahnelenmesinde şiir, resim, müzik ve buna benzer sanat dallarından da yararlanılmaktadır (Genç, 2005). Drama, en temelden yani okul öncesi dönemden başlayarak yenilikçi ve kişiyi temel alan, çocukların aralarında güven ve dayanışma duygusu oluşturan, çocukların gerçek dünyada kararlar alabilen ve karşılaştıkları problemlere çözümler üretebilen bireyler olmasına olanak sağlar.

Drama yöntemi, bireylerin sadece bilişsel gelişimini değil sosyal ve duyuşsal gelişimini de desteklediği için bireylerin kendi özelliklerini tanımalarına, hangi alanda yetkin olduklarını anlamalarına ve kişiliklerinin gelişimine de oldukça önemli katkılar sağlamaktadır. Drama yöntemi bireyin kişisel gelişimini desteklerken aynı zamanda bireyin toplumsallaşmasına da büyük katkılarda bulunur. Drama yönteminde bireyler bir gruba ait olmayı ve bu grup içerisindeki görev ve sorumluluklarını yerine getirmeyi öğrenir. Böylece sonraki yıllarda aldıkları sorumlulukları yerine getiren bireyler olmalarını sağlar. Drama yönteminin birçok sosyal beceriyi kazandırması sayesinde öğrencilerin arkadaşlık ilişkileri de olumlu etkilenir. Özellikle sınıf içerisinde çekingen davranan öğrenciler, drama uygulamalarına katıldıklarında bu içe kapanıklıkları azalır daha sosyal ve öz güvenli bireyler olabilirler. Drama ile bireyler grup içerisinde paylaşım yapmayı, birbirlerine destek olmayı da öğrenirler. Drama yönteminin sağladığı bu yararlar göz önüne alındığında bu yöntemin doğru bir şekilde uygulanması oldukça önemlidir. Eğitimde drama yönteminin, öğretim programında yer alan becerilerin öğrencilere kazandırılmasında öğretmenlere en önemli desteği sağlayan yöntemlerden biri olduğu düşünülmektedir. Drama yöntemi, bilgileri oyunlaştırarak öğretme fırsatı sunduğu için çocukların da ilgisini çekmektedir. Drama ile çocuklar derse daha istekli katılmakta, ders içinde sürekli olarak aktif olmaktadır. Drama dersi 1998-1999 eğitim öğretim yılı öncesine kadar eğitim fakültelerinde okutulmadığı için bu dönemden önce sınıf öğretmenliğinden mezun olan öğretmenlerimizin birçoğu drama yöntemine yönelik bir eğitim alamamıştır. Bu da yapılandırmacı eğitim anlayışı ile birlikte eğitim hayatımız içerisinde sıkça yer alan drama yönteminin ne kadar kullanıldığı ve ne derece doğru uygulandığı ile ilgili soru işaretlerine sebep olmaktadır. Sınıf öğretmenlerinin drama yöntemini kullanırken belirli bir yeterliliğe sahip olması ve kendini bu alanda geliştirmesi drama uygulamalarının da amacına daha uygun bir şekilde ulaşmasına olanak tanıyacaktır. Derslerde drama yönteminin kullanılması, öğrencilerin öğretimin merkezinde yer almasına ve bilgilerin daha kalıcı bir şekilde yapılandırılmasına katkı sağladığı düşünülmektedir. Öğretmenlerin derslerinde drama yöntemini doğru ve etkili bir şekilde kullanabilmeleri için bu konuda gerekli yeterliklere sahip olmaları gerekmektedir. Bu bağlamda bu çalışmada drama yöntemine yönelik herhangi bir eğitim almayan öğretmenlerin derslerinde drama yöntemini uygularken karşılaştıkları sorunlara nasıl çözümler ürettikleri, kendilerini bu alanda ne derece yetkin gördükleri, drama yöntemine yönelik almış oldukları eğitimlerin kendilerini bu alanda geliştirmeye ne derece katkısı olduğu incelenmiştir.

Araştırmanın Amacı

Yapılan araştırmada sınıf öğretmenlerinin drama yöntemine ilişkin görüşlerinin ortaya çıkarılması hedeflenmiştir. Bu bağlamda aşağıda yer alan sorular incelenmiştir. Sınıf öğretmenlerinin;

- Dramayla ilgili eğitim alma durumları nedir?
- Derslerinde drama kullanımına ait yeterlik algıları nedir?
- Drama yöntemini en çok hangi derslerde kullanmaktadırlar?
- Drama yöntemini uygularken en çok hangi teknikleri kullanmaktadırlar?
- Drama yöntemini uygularken hangi sorunlarla karşılaşmaktadırlar?
- Drama yönteminin öğrencilere hangi becerileri kazandırdığını düşünüyorlar?

Araştırmanın Önemi

Öğretim durumlarında yapılandırmacı yaklaşım ile birlikte öğrenci merkezli yöntemler daha çok önem kazanmıştır. Öğrenci merkezli yöntemlerden biri de drama yöntemidir. Drama yöntemi, öğrencilere birçok beceriyi yaparak yaşayarak öğrenmeleri için olanak sunmaktadır. Özellikle ilkökul döneminde bulunan çocuklar için hazırlanan ders planlarında bu yöntemin kullanılması sağladığı faydalar açısından önem arz etmektedir. Sınıf öğretmenlerinin bu yöntemi kullanabilmeleri için gerekli yeterliklere sahip olmaları gerekmektedir. Alanyazın tarandığında drama ile ilgili çalışmaların genellikle branş öğretmenlerinin derslerinde yaratıcı dramanın kullanılması ile ilgili olduğu görülmüştür (Okvuran, 2003; Karadağ vd.,2008; Güney, 2009; Yılmaz, 2010; Tutuman, 2011; Çetingöz, 2012; Tanrıseven, 2013; Ilgaz, 2014; Maden, 2010; Erdoğan, 2016; Çelik, 2017; Borlat , 2018; Dünder, 2018; Yılmaz, 2018) Sınıf öğretmenlerinin drama yöntemini kullanabilme yeterlikleri ile ilgili yeterli sayıda çalışmaya rastlanmamıştır. Sınıf öğretmenlerinin drama yöntemini kullanmaya ilişkin görüşlerinin ortaya çıkarılmasının önem arz ettiği ve bu çalışmanın ilgili alanyazına katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Yöntem

Araştırmanın Modeli

Bu çalışmada durum çalışması kullanılmıştır. Durum çalışması bir veya birden fazla durumun detaylı, yoğun analizidir. Durum çalışmalarının amacı seçilmiş olan duruma yönelik sonuçlar ortaya çıkarmaktır. (Yıldırım & Şimşek, 2005).

Araştırmanın Çalışma Grubu

Araştırmanın çalışma grubunu 2019-2020 eğitim öğretim yılında Kilis ilinde görev yapmakta olan 26 sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırmanın çalışma grubu belirlenirken, kartopu örnekleme yönteminden yararlanılmıştır. Kartopu örneklemede, araştırmaya katılan her bireyden, belirlenmiş özelliklere sahip başka bireyler önermesi istenir. Bu şekilde belirlenen gönüllü bir veya birkaç kişi ile araştırmaya başlanır ve bu kişilere katılım koşullarına uyan başka bireyler tanıyıp tanımadıkları sorulur. Sonrasında önerilen kişilere ulaşılar ve araştırmaya katılmak için gönüllü olmak isteyip

istemedikleri öğrenilir. Katılmak isteyenler araştırma içerisinde yer alır (Yağar& Dökme, 2018).

Demografik Özellikler

Çizelge 1. Sınıf öğretmenlerinin çeşitli değişkenler açısından yüzde ve frekans değerleri

Değişkenler	f	%
Cinsiyet		
Kadın	17	65,4
Erkek	9	34,6
Hizmet Yılı		
1-5 yıl	5	19,2
6-10 yıl	1	3,8
11-15 yıl	1	3,8
16-20 yıl	3	11,5
21 yıl ve üstü	16	61,5
Mezun Olduğu Bölüm		
Sınıf Öğretmenliği	23	88,5
Felsefe	1	3,8
Kimya	1	3,8
Ziraat Mühendisi	1	3,8
Drama Eğitimi Alma		
Evet	14	53,8
Hayır	12	46,2
Derslerinde Drama Kullanma		
Evet	26	100
Hayır	0	0
Toplam	26	100

Çizelge 1. incelendiğinde araştırmaya katılan sınıf öğretmenlerinin 17'sinin (%65,4) kadın, 9'unun (%34,6) erkek olduğu; katılımcılardan 5'inin (%19,2) 1-5 yıl, 1'inin (%3,8) 6-10 yıl, 1'inin (%3,8) 11-15 yıl, 3'ünün (%11,5) 16-20 yıl, 16'sının ise (%61,5) 21 yıl ve üstünde bu mesleğe hizmet verdikleri görülmektedir. Araştırmaya katılan sınıf öğretmenlerinin 23'ü (%88,5) sınıf öğretmenliği bölümünden mezun;1'i (%3,8) felsefe, 1'i (%3,8) kimya, 1'i ise (%3,8) ziraat mühendisliği bölümü mezunudur. Öğretmenlerden 14'ü (53,8) dramaya yönelik eğitim alırken 12'si (%46,2) dramaya yönelik eğitim almamıştır ve öğretmenlerin tamamının da (%100) derslerinde dramayı kullandığı görülmektedir.

Veri Toplama Araçları ve Süreci

Araştırmada verilerin toplanması amacıyla görüşme tekniği kullanılmıştır. Verilerin toplanması için yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Veri toplama aracının güvenilirliği için görüşme sorularını alan uzmanlarının incelemesi sağlanmış ve görüşleri alınmıştır. Uzmanların "görüş birliği" ve "görüş ayrılığı" olan unsurlar belirlenmiş ve bu doğrultuda düzeltmeler yapılmıştır. Miles & Huberman'ın (Miles & Huberman, 1994) formülü (Güvenirlilik = görüş birliği / görüş birliği + görüş ayrılığı) ile çalışmanın güvenilirliği hesaplanmıştır. Çalışmanın güvenilirliği (4/5=%80) olarak hesaplanmıştır. Çalışmanın güvenilir sayılabilmesi için katsayının %70'in üzerinde (Miles & Huberman, 1994) olması gerekmektedir. %80 katsayı ile veri toplama aracı güvenilir olarak kabul

edilmiştir. Görüşmeler toplam 26 öğretmenle yapılmış ve iki hafta sürmüştür. Araştırmanın analizine başlamadan önce sınıf öğretmenleri ile gerçekleştirilen görüşmelerin ses kayıtları dinlenmiş ve verilen cevaplar Word belgesine aktarılmıştır.

Verilerin Analizi

Görüşmelerden elde edilen yanıtlar çalışmanın verilerini oluşturmuştur. Görüşmeler Word belgesine aktarılırken öğretmenlerin isimlerine gizlilik ilkesi dikkate alınarak kodlar verilmiştir. Her öğretmen için Ö1, Ö2 şeklinde kodlar verilmiştir. Görüşme sorularından elde edilen verilerin analizinde MAXQDA analiz programından yararlanılmıştır. Buna göre, görüşmeler bilgisayara aynen kaydedilmiştir. İçerik analizinde görüşme, yoluyla elde edilen veriler, dört aşamada analiz edilmiştir: 1) verilerin kodlanması, 2) temaların bulunması, 3) kodların ve temaların düzenlenmesi, 4) bulguların tanımlanması ve yorumlanması (Yıldırım & Şimşek, 2018).

Araştırmanın Etik İzinleri

Araştırmanın etik kurul izni Kilis Milli Eğitim Müdürlüğü ve Kilis 7 Aralık Üniversitesi etik kurulundan alınmıştır.

Bulgular

Sınıf öğretmenlerinin dramayla ilgili eğitim alma durumlarına ait bulgulara aşağıdaki çizelgede yer verilmiştir.

Çizelge 2. Sınıf öğretmenlerinin drama eğitimi alma durumları

No	TEMA	Kod	f	Tema f	Yüzdellik %
1	Eğitim Aldım	Üniversite	10	15	56
		Hizmet İçi	4		
		Lise	1		
2	Eğitim Almadım		11	11	44
Toplam				26	100

Çizelge 2 incelendiğinde “Dramayla ilgili eğitim aldınız mı?” sorusuna “Eğitim aldım.” cevabını veren öğretmenlerin daha fazla olduğu görülmektedir (f:15, %56). 11 öğretmen dramayla ilgili herhangi bir eğitim almadığını belirtmiştir (%44). Bu konuyla ilgili öğretmenlerin görüşlerinden bazılarını aşağıda yer verilmiştir.

“Dramayı uygulamayı da seviyorum, üniversitede eğitimini görürken de severek katıldım.” (Ö 12).

“Üniversitede ders olarak eğitim aldım. Elimden geldiği kadarıyla üniversitede öğrenmiş olduğum bilgileri uygulamaya çalışıyorum.” (Ö 2).

“Drama yöntemi ile ilgili herhangi bir eğitim almadım.” (Ö 7).

Sınıf öğretmenlerinin derslerinde drama kullanımına ait yeterlik algılarını tespit etmek amacıyla “Kendinizi ne derece yeterli görüyorsunuz, açıklayınız?” sorusu

sorulmuş ve verilen cevaplar doğrultusunda temalar oluşturulmuştur. Oluşturulan temaların frekans ve yüzdellik değerleri Çizelge 3’te açıklanmıştır.

Çizelge 3. Sınıf öğretmenlerinin derslerinde drama kullanımına ait yeterlilik algıları

No	TEMA	f	Yüzdellik %
1	Yeterliyim	10	38
2	Orta Derece Yeterliyim	9	35
3	Yeterli Değilim	7	27
Toplam		26	100

Çizelge 3. incelendiğinde “Kendinizi ne derece yeterli görüyorsunuz, açıklayınız?” sorusuna yönelik verilen “Yeterliyim.” cevabının 11 öğretmen tarafından verildiği görülmektedir (%42). Bu cevabı veren öğretmenlerin görüşlerinden bazılarını aşağıda yer verilmiştir.

“Elimden geldiği kadarıyla üniversitede öğrenmiş olduğum bilgileri uygulamaya çalışıyorum. Ama bunun seneler içinde çocukları tanıdıkça artacak bir yetenek olduğunu düşünüyorum. Çocuklarla iletişimim iyi olduğu için dramada çocukları yönlendirmede ya da o an spontane gelişen bir durumda yetenekli olduğumu düşünüyorum açıkçası. 100’de 100 mükemmel bir şekilde uygulayamasam da çocukların öğrenmesi gereken şeyleri öğrendiklerine dair geri dönütler almam kendimi bu konuda yeterli görmeme olanak sağlıyor. Üstelik bu yöntemi öğrenciler seviyorlar, kendilerini ifade ediyorlar, farklı geliyor eğleniyorlar dolayısıyla geri dönütler almakta benim kendimi yeterli görmeme sebep oluyor.” (Öğretmen 2).

Sınıf öğretmenlerinin drama yöntemini en çok hangi derslerde kullandıklarını tespit etmek amacıyla “Dramayı en çok hangi derslerde kullanmaktasınız?” sorusu sorulmuş ve dramayı en çok kullandıkları dersler temalar hâline getirilerek frekans ve yüzdellik değerleri Çizelge 4’te açıklanmıştır.

Çizelge 4. Sınıf öğretmenlerinin dramayı en çok kullandıkları dersler

TEMA	f	Yüzdellik %
Türkçe	24	29
Hayat Bilgisi	17	21
Matematik	15	18
Sosyal Bilgiler	8	10
Fen Bilgisi	4	5
Serbest Etkinlik	3	4
Trafik ve İlk Yardım	3	4
İnsan Hakları ve Yurttaşlık	3	4
Beden Eğitimi	2	2
Müzik	1	1
Görsel Sanatlar	1	1
Satranç	1	1
Toplam	82	100

Çizelge 4. incelendiğinde sınıf öğretmenlerinin drama yöntemini en çok Türkçe, dersinde kullandıkları görülmüştür. Bunun yanında öğretmenler drama yöntemini sırasıyla hayat bilgisi, matematik ve sosyal

bilgiler, fen bilgisi, serbest etkinlik, trafik ve ilk yardım, insan hakları ve yurttaşlık, beden eğitimi, müzik, görsel sanatlar ve satranç gibi derslerde de kullandıkları görülmektedir. Öğretmenlerin bu soruya yönelik görüşlerinden bazılarını aşağıda yer verilmiştir.

“1. Sınıf oldukları için en çok Türkçe, matematik, hayat bilgisi ama daha çok beden eğitimi derslerinde kullanıyoruz. Mesela temizlik alışkanlığı konusunda, sağlıklı beslenme konusunda sınıfın katılımıyla bir drama yaptık. 2 öğrenci çıkardım biri sağlıklı besinler köşesi oldu diğeri sağlıksız besinler köşesi oldu. Besinleri saydık sağlıklı besinleri sayanlar onlara ait köşeye gitti, sağlıksız besinler söyleyenler diğ köşeye gitti. Böyle bir uygulama yaptık. Türkçede hikâye canlandırmalar yapıyoruz. Matematikte toplama çıkarma işlemlerinde kullanıyoruz. Mesela 3+2 yaparken 3 kişi bir yana 2 kişi bir yana toplam 5 kişi şeklinde uygulamalar yapabiliyoruz. Beden eğitiminde de mesela ilk hafta daha çok drama yöntemine başvurduk. Öğrencileri tanımak amacıyla topu tutan öğrenci top ben de diyordu, sen kimsin kendini tanı diyordum o da çıkıp ismini söylüyordu bu şekilde tanışma draması uygulamıştık.” (Ö 15).

“Hayat bilgisinde daha çok kullanıyorum. Mesela sofrada görgü kurallarını işledik en son bunu tahtaya yazsaydım sadece pek bir anlam ifade etmeyecekti ama burada bir sofraya kurduk çocuklarla, ellerimizi yıkadık, sonra yemeğimizi yedik, yemek yerken nelere dikkat edilmesi gerektiğini canlandırdık. Bazen matematikte de kullanıyorum mesela pazara gidiyoruz alışveriş yapıyoruz, para üstünü alıyoruz.” (Ö 20).

Sınıf öğretmenlerinin derslerinde drama yöntemini uygularken en çok hangi teknikleri kullandıklarını tespit etmek amacıyla “Dramayı uygularken en çok hangi teknikleri kullanıyorsunuz?” sorusu sorulmuş ve verilen cevaplar doğrultusunda temalar oluşturulmuştur. Oluşturulan temaların frekans ve yüzdelik değerleri Çizelge 5’te açıklanmıştır.

Çizelge 5’e göre sınıf öğretmenlerinin drama yöntemini kullanırken en çok kullandığı tekniklerin rol oynama olup bu tekniği doğaçlama, hikâye canlandırma ve müzikli drama teknikleri izlemektedir. Bu teknikler dışında öğretmenler derslerinde rol değiştirme, katılımcı liderlik, pandomim, ront, kenardan yönlendirme, soru cevap, gösterip yaptırma, altı şapka, yaparak yaşayarak öğrenme, kukla draması gibi teknikleri de kullandıklarını

belirtmişlerdir. Öğretmenlerin bu soruya yönelik görüşlerinden bazılarını aşağıda yer verilmiştir.

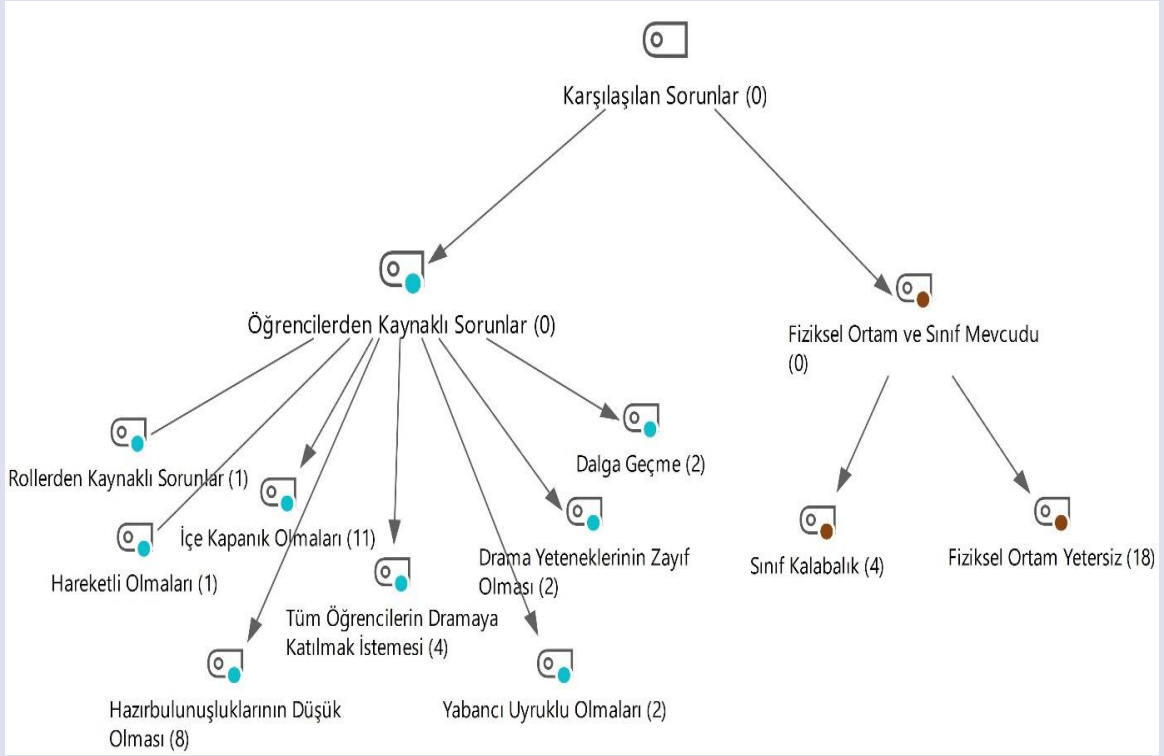
“O an gelişen bir olayı canlandırmayı çok kullanıyoruz. Mesela konuda karşımıza çıkınca hemen öğrencilerde çok ilgili bir şekilde olayı yaşatıp canlandırıyorlar. Bizler de drama içerisinde rol alıyoruz genellikle. Onlarla birlikte yeri geliyor ressam, müzisyen, yeri geldiğinde sporcu oluyoruz.” (Ö 1).

Çizelge 5. Sınıf öğretmenlerinin dramayı uygularken en çok kullandıkları teknikler

TEMA	f	Yüzdelik %
Rol Oynama	24	25
Doğaçlama	23	23
Öykü/olay Canlandırma	20	20
Müzikle Drama	11	11
Rol Değiştirme	8	8
Katılımcı liderlik	3	3
Pandomim	2	2
Ront	2	2
Kenardan yönlendirme	1	1
Soru cevap	1	1
Gösterip yaptırma	1	1
Altı şapka	1	1
Yaparak yaşayarak öğrenme	1	1
Kukla Draması	1	1
Toplam	99	100

“Doğaçlamayı kullanıyoruz, roller veriyoruz ve yapıyorlar, rontlar yapıyoruz ama bunu daha çok kız öğrenciler kendileri hazırlayıp geliyor ve izlememi istiyorlar, hikâye yazıyorlar benim öğrencilerim, bu yazdıkları hikâyeleri canlandırıyoruz, bazen rol değiştirmeler de yapıyoruz, ben de dramalara katılıyorum genellikle.” (Ö 12).

Sınıf öğretmenlerinin derslerinde drama yöntemini uygularken ne tür sorunlarla karşılaştıklarını tespit etmek amacıyla “Dramayı uygularken hangi sorunlarla karşılaşıyorsunuz?” sorusu sorulmuş ve verilen cevaplar doğrultusunda kodlar oluşturulmuştur. Kodlar ikiye ayrılmış ve iki model üzerinde açıklanmıştır. Bu modeller Resim 1 ve Resim 2’de gösterilmiştir.

Resim 1. Drama uygulamalarında karşılaşılan sorunlar

Resim 1 incelendiğinde sınıf öğretmenlerinin drama yöntemini kullanırken en çok karşılaştıkları sorunların öğrencilerden kaynaklı olduğu görülmüştür. Öğretmenlerin en çok karşılaştıkları sorunların “Öğrencilerden kaynaklı sorunlar” temasının toplam frekans değeri 31 ve yüzdeleri değeri %33, “Fiziksel ortam ve sınıf mevcudu” temasının toplam frekans değerinin 22 ve yüzdeleri değerin de %24 olduğu görülmüştür. Öğretmenlerin bu soruya yönelik görüşlerinden bazılarında aşağıda yer verilmiştir:

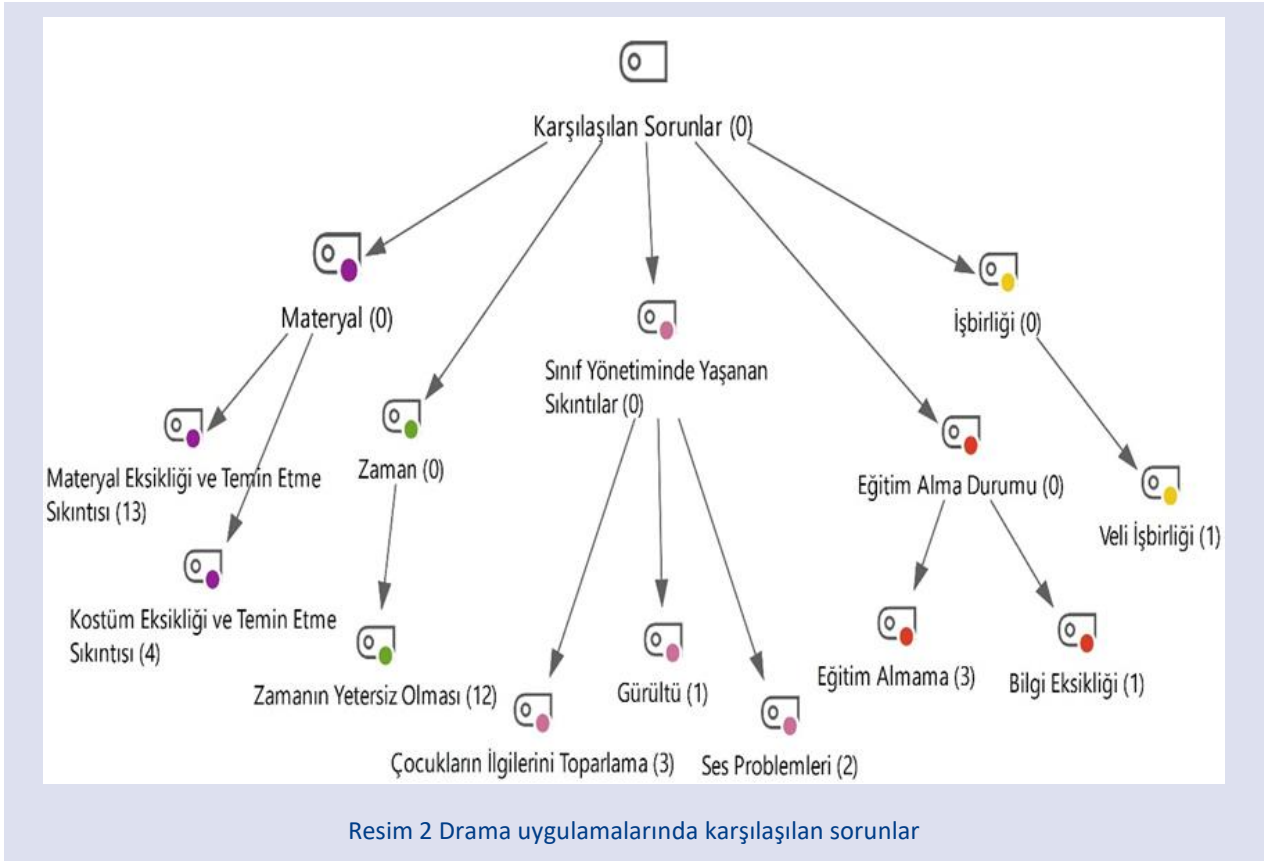
“Bütün öğrenciler dramada yer almak istiyor, sırası gelmeyen öğrenciler öğretmene kırılabilir, hep aynı öğrencileri kaldırmasanız bile öğrenciler hep aynı kişileri kaldırıyorsunuz diyebilir. Bu alanda çok fazla yeteneği olmayan öğrenciler oyun esnasında zayıf kalabiliyor bu durumda da öğretmen devreye giriyor, bunu öğrencilere hissettirmemesi lazım, gülünecek bir durummuş gibi gösterilmemesi lazım. Eğer o aşamada arkadaşları gülerse öğretmen de az da olsa desteklerse o öğrencinin drama

hayatı, öz güven duygusu bitiyor. Öğretmenin bu duruma çok dikkat etmesi lazım.” (Ö 12).

“...çocukların hazırbulunuşluk düzeylerinin düşük oluşu problem çıkarıyor, dramanın ne olduğunu öğrenciye anlatmak zorunda kalıyorsun, kelime hazineleri de zayıf olduğu için bu konu da söylediğin kelimeleri açıklamak zorunda kalıyorsun...”, “İçer kapanık öğrencilerde de sorun yaşıyoruz, çok aktif hareketli öğrenci de sorun teşkil ediyor, dramanın akışını bozuyor. İçer kapanık öğrenci belki rolünü ezberlemiştir ama sahneye çıkma konusunda sıkıntı yaşıyor.” (Ö 15).

“Genellikle sınıfta yaptığımız için mekân yeterli olmuyor, öğrencilerin hepsi dramayı tam göremiyorlar, bazen yerde gerçekleşmesi gerekiyor dramanın o zaman kimse göremiyor.” (Ö 4).

“Sınıflarımız çok kalabalık bu bir dezavantaj. Sınıfta çocukların bile hareket edecekleri alan yok.” (Ö 19).

Resim 2 incelendiğinde oluşturulan temalardan “Materyal” temasının toplam frekans değeri 17 ve yüzdeleri değeri %18, “Zaman” temasının toplam frekans değeri 12 ve yüzdeleri değeri %13, “Sınıf yönetiminde yaşanan sıkıntılar” temasının toplam frekans değeri 6 ve yüzdeleri değeri %6, “Eğitim alma durumu” temasının toplam frekans değeri 4 ve yüzdeleri değeri %4, “İş birliği” temasının toplam frekans değeri 1 ve yüzdeleri değeri de %1’dir. Sınıf öğretmenlerinin drama yöntemini kullanırken karşılaştıkları sorunlara yönelik görüşlerine aşağıda yer verilmiştir:

“Materyal eksikleri var. Mesela eski okulumuzda bir dolabımız vardı o dolapta farklı materyallerimiz vardı bu okulda yok. Ya kendimiz yapıyoruz ya bir şekilde temin ediyoruz.” (Ö 19).

“...malzeme eksikliği var, kostüm temin etmede sıkıntılar yaşıyoruz...” (Ö 17).

“Sınıf ortamı sert zeminden oluşuyor, sıraları dışarı çıkarma şansımız olmuyor bu sebeple de alan dar kalıyor,

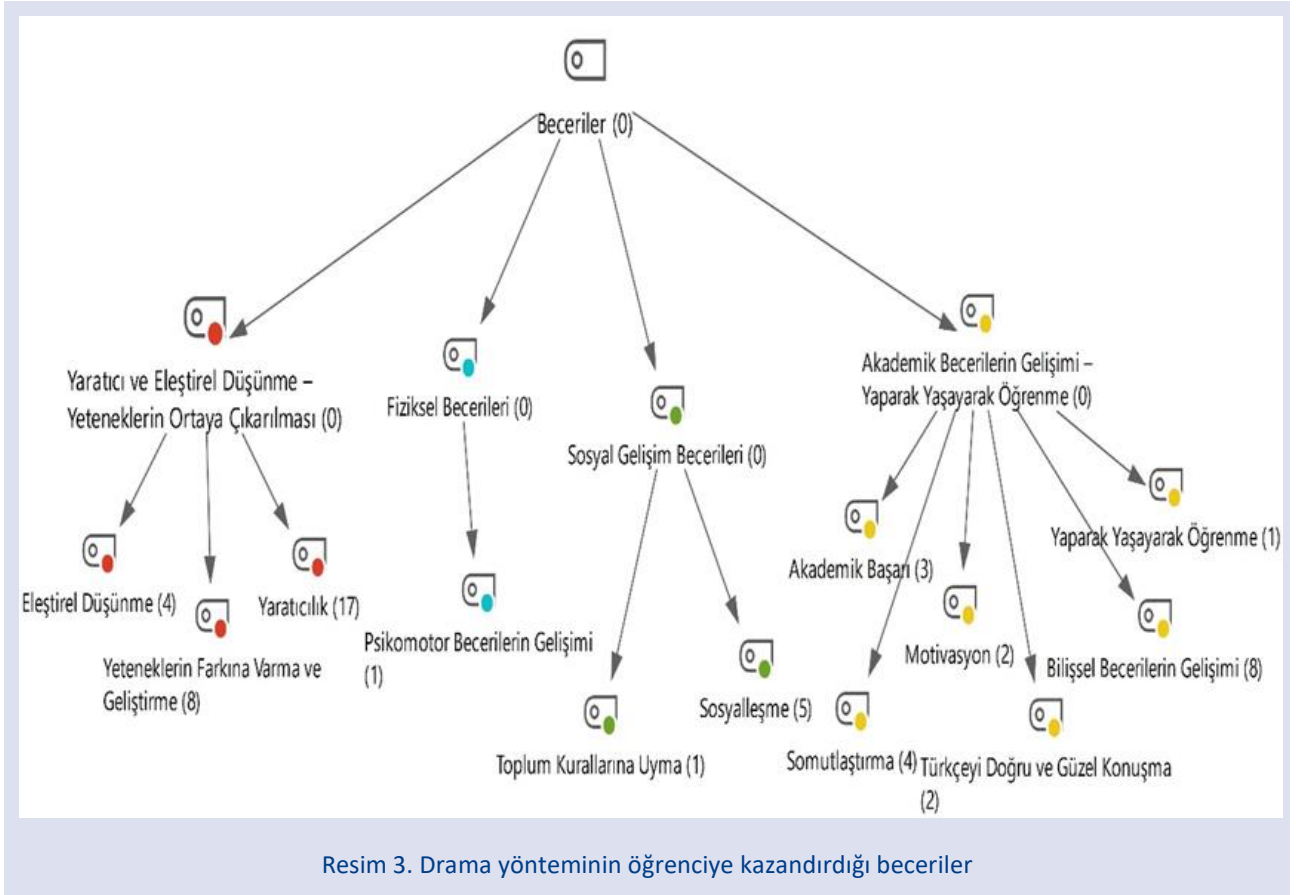
rahat hareket edecek ortam yok, yerde halı yok, minder yok bunlar olmayınca çocuklarda rahat hareket edemiyor” (Ö 24).

“Bütün öğrenciler dramada yer almak istiyor, sırası gelmeyen öğrenciler öğretmeni kırılabilir... (Ö 12).

“...malzeme eksikliği var, kostüm temin etmede sıkıntılar yaşıyoruz...” (Ö 17).

“Materyal bulmada, temin etmede sıkıntı yaşıyoruz.” (Ö 2).

Sınıf öğretmenlerinin derslerinde drama yöntemini uygulayarak öğrencilerine ne gibi beceriler kazandırdıklarını veya kazandırabileceklerini tespit etmek amacıyla “Dramanın öğrencilere hangi becerileri kazandırdığını veya kazandırabileceğini düşünüyorsunuz?” sorusu sorulmuş ve verilen cevaplar doğrultusunda kodlar oluşturulmuştur.

Resim 3 incelendiğinde öğretmenler drama yöntemi ile öğrencilerin iletişim, öz güven, empati, kişilik gelişimi, sevgi, jest ve mimik, öz denetim, yardımseverlik, mutluluk, dürüstlük, saygı, dışa dönük bireyler, doğru ve yanlışın farkına varma, hoşgörü, dayanışma, samimiyet, model alma, iyi bir gözlemci ve uyum sağlama gibi beceriler kazandıklarını belirtmişlerdir. Oluşturulan temalardan "Yaratıcı düşünme - Yeteneklerin ortaya çıkarılması" temasının toplam frekans değeri 29 ve yüzdelik değeri %18, "Akademik becerilerin gelişimi - Yapararak yaşayarak öğrenme" temasının toplam frekans değeri %13, "Sosyal gelişim becerileri" temasının toplam frekans değeri 6 ve yüzdelik değeri %4, "Fiziksel beceriler" temasının toplam frekans değeri 1 ve yüzdelik değeri de %1'dir. Sınıf öğretmenlerinin öğrenciye kazandırdığı becerilere yönelik görüşlerine aşağıda verilmiştir:

"Çocuğun öz güveninin gelişmesine büyük katkı sağlıyor, drama başlı başına bir sahne olduğu için bizlerde ve çocuklarda o sahneye çıkıp rolünü sergileyebilmek kişinin öz güveninin artmasını sağlıyor. Çocuğun kişiliğinin oluşmasına da katkı sağlıyor. Cesaret becerisi de artıyor." "...kendini ifade etme becerileri gelişiyor. Hiç ummadığın çocuklardan farklı düşünceler ortaya çıkabiliyor dramada." (Ö 15).

"Empati, kendini ifade edebilme, toplum önünde konuşma, öz güven, cesaret, hitabet duygusu, özenme de gelişiyor mesela bir mesleği canlandırıyor çok hoşuna gidip sonrasında onu da olmak isteyebiliyor. Toleransı

arttırdığını düşünüyorum, hoşgörü duygusu gelişiyor, saygı duyması da artıyor." (Ö 18).

"...yeteneği olan öğrencileri ortaya çıkarıyor, mesela benim bir öğrencim var onun rol oynamasına bayılıyorum ileride onu oyuncu olarak görsem şaşırırmam mesela, yaratıcılığı geliştiriyor mesela geçen gün sosyal bilgiler dersinde gece gündüzü işlerken çocukları kullanıyoruz tabii ama çocuğumun biri çıktı "öğretmenim güneş için bir resim çizip başımıza assak" dedi yani çocuğun orada hemen kostümü düşünmesi hayal gücünün yaratıcılığının geliştiğini gösteriyor." (Ö 16).

"...Türkçeyi daha güzel ve daha doğru konuşma...", "...bilgiyi daha kesin ifade etme..." (Ö 5).

"En başta hayatı öğrenme en çok da yaparak yaşayarak öğrenme, vermeyiz gereken konuları kalıcı hâle getiriyor, konuları somutlaştırıyor..." (Ö 12).

"...arkadaşlık ilişkilerini geliştirme, toplum kurallarına uyma..." (Ö 1).

"...sosyalleşmesini sağlıyor..." (Ö 22).

Tartışma ve Sonuç

Çalışmanın bu bölümünde Kilis ilinde görev yapmakta olan sınıf öğretmenlerinin eğitimde drama kullanımına ilişkin görüşlerine ait bulguların sonuçlarına ve tartışmaya yer verilmiştir. Öğretmenlerin dramaya yönelik eğitim alma durumlarına ve drama yöntemine ilişkin kendilerini ne derece yeterli gördüklerine, dramayı en çok hangi derslerde kullandıklarına, hangi drama tekniklerini

kullandıklarına, drama yöntemini kullanırken karşılaştıkları sorunların neler olduğuna ve öğrencilerin drama yöntemi ile hangi becerileri kazandığına ilişkin görüşlerine ait sonuçlar ve tartışma yer almaktadır.

Araştırmadan elde edilen veriler doğrultusunda araştırmaya katılan 10 sınıf öğretmenin dramaya yönelik üniversitede eğitim aldığı, 4 sınıf öğretmenin dramaya yönelik hizmet içi eğitim programlarına katıldığı, 1 sınıf öğretmenin dramaya yönelik lisede eğitim aldığı ve 12 sınıf öğretmenin dramaya yönelik hiçbir eğitim almadığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu bilgiler araştırmaya katılan sınıf öğretmenlerin %56'sının dramaya yönelik bir eğitim aldığını göstermektedir. Uçar'ın (2019) araştırmasında 15 Türkçe öğretmenin mezun olduğu programda drama eğitimi aldığı, 4 Türkçe öğretmenin dramayla ilgili hizmet içi eğitim aldığı ve 43 Türkçe öğretmenin dramayla ilgili hiçbir eğitim almadığı görülmüştür. Eğerci (2018), fen bilgisi ve sınıf öğretmenleri ile yaptığı görüşmede 10 öğretmenden 5'inin dramaya yönelik hiçbir eğitim almadığını, 4'ünün lisans programında eğitim aldığını, 1'inin ise çağdaş drama derneğinde eğitim aldığı sonucuna ulaşmıştır. Uzun'un (2016) araştırmasına katılan sınıf öğretmenlerinin 80'i hizmet içi eğitim almadığını, 15'i hizmet içi eğitim aldığını belirtirken, 6'sı bu konuda fikirlerini belirtmemiştir. Yapılan araştırmalar da göstermektedir ki drama yönteminin üniversitelerde 1998 yılından bu yana ders olarak verilmesi bu yıllardan önce mezun olan öğretmenler için sıkıntılar oluşturmaktadır. Öğretmenlerin drama konusunda eğitim almadan uygulamalar yapması bu yöntemin verimini düşürebilir. Daha nitelikli eğitim öğretim faaliyetleri oluşturmak, bu alanda öğretmenlerin daha çok bilgilendirilmesini sağlamak, drama uygulamalarının doğru ve başarılı sonuçlara ulaşmasını sağlamak amacıyla öğretmenlere drama alanında hizmet içi eğitim programlarının oluşturulması, uzaktan eğitim çalışmalarının yapılması ve dramaya yönelik dernekler kurularak öğretmenlerle çalışmalar yapılmasının fayda sağlayacağı düşünülmektedir.

Sınıf öğretmenlerinin drama uygulamalarında kendilerini yeterli görüp görmedikleri incelendiğinde, elde edilen veriler doğrultusunda araştırmaya katılan 11 sınıf öğretmenin drama uygulamalarında kendilerini yeterli gördüğü, 8 sınıf öğretmenin kendini drama uygulamalarında orta derece yeterli gördüğü, 7 sınıf öğretmenin ise kendini drama uygulamalarında yeterli görmediği sonucuna ulaşılmıştır. Uzun'un (2016) araştırmasına katılan 101 sınıf öğretmeninden 64'ü hayat bilgisi dersindeki yaratıcı drama uygulamalarında kendini yeterli görmektedir. Sınıf öğretmenlerinin 4'ü hayat bilgisi dersindeki yaratıcı drama uygulamalarında kendini kısmen yeterli görmektedir. Sınıf öğretmenlerinin 31'i hayat bilgisi dersindeki yaratıcı drama uygulamalarında kendini yeterli görmemektedir. Sınıf öğretmenlerinden 2'si ise bu konuda fikrini belirtmemiştir. Altıntaş'ın (2012) araştırmasına katılan fen bilgisi aday öğretmenlerinden %45'i kendilerini drama uygulamalarında oldukça yeterli gördüklerini, %35'i kısmen yeterli gördüklerini, %20'si ise kendilerini yeterli görmediklerini ifade etmişlerdir. Yapılan araştırmalar ve ulaşılan sonuçlar öğretmenlerin genel olarak kendilerini

drama yöntemini uygulamada yeterli bulduklarını göstermektedir. Drama yöntemini uygulamada kendilerini kısmen yeterli gören öğretmenlerle, kendilerini bu alanda yeterli görmeyen öğretmenlerin daha çok bilgi eksikliğinden ve fiziksel koşulların yetersizliğinden dolayı kendilerini yetersiz gördükleri söylenebilir. Öğretmenler drama ile ilgili bir eğitim almamalarına rağmen kendilerini yeterli görmekte oldukları görülmektedir. Bunun nedeninin öğretmenlerin drama yöntemini kendi çabalarıyla öğrenmiş olmalarından kaynaklandığı düşünülmektedir.

Sınıf öğretmenlerinin drama yöntemini daha çok Türkçe, hayat bilgisi, matematik ve sosyal bilgiler dersinde kullandıkları görülmüştür. Bunun yanında öğretmenler drama yöntemini fen bilgisi, serbest etkinlik, trafik ve ilk yardım, insan hakları ve yurttaşlık, beden eğitimi, müzik, görsel sanatlar ve satranç gibi derslerde de kullanmaktadır. Altıntaş'ın (2012) araştırmasına katılan fen bilgisi aday öğretmenlerinin %70'i drama yönteminin fen ve teknoloji konuları öğretilirken kullanılması gerektiğini savunmuştur. Bu araştırmadan elde edilen veriler doğrultusunda sınıf öğretmenlerinin drama yöntemini daha çok bu derslerde kullanma sebeplerinden biri öğrencilerin akademik alanda başarı sağlamasıdır. Sınıf öğretmenleri drama yöntemi ile öğrencilerin soyut kavramları ve bilgileri somutlaştırdıklarını, bilgileri akıllarında daha kalıcı hâle getirdiklerini, bilgilerin anlatılmasında ve öğrencilerin bu bilgileri anlamasında kolaylık sağladığını, düşünme becerilerinin ve dinleme ve konuşma becerilerinin gelişmesine yardımcı olduğunu ifade etmiştir. Uçar'ın (2019) araştırmasına katılan Türkçe öğretmenleri derslerinde drama yöntemini kullanma nedenlerini "dersin öğrenilmesi ve öğretilmesine katkı sağlama" şeklinde ifade etmişlerdir. Gültekin'in (2018) araştırmasına katılan sınıf öğretmenleri drama yöntemini okuma yazmaya geçişte kullanmanın öğrencilerin öğrendikleri bilgilerin kalıcı olmasını sağladığını, bilgileri daha kolay öğrenip kavradıklarını, öğrencilerin hazırbulunuşluk düzeylerini arttırdığını, öğrencilerin okuma yazmaya geçişini hızlandırdığını belirtmiştir. Eğerci'nin (2018) araştırmasına katılan fen bilgisi ve sınıf öğretmenleri yaratıcı drama yönteminin derste kullanılmasıyla öğrencilerin kalıcı öğrenmeler kazandığını ifade etmişlerdir. Uzun (2016), ilkökul hayat bilgisi dersinde drama yöntemini kullanan sınıf öğretmenlerinin öğrencilerin öğrenmelerini kolaylaştırdığı, soyut bilgilerin somutlaştırılmasına olanak tanıdığı, daha etkili ve kalıcı bir yöntem olduğunu düşündükleri için bu derste drama yöntemini kullandıklarını ifade etmişlerdir. Karakaş (2019) çalışmasında sınıf öğretmeni adaylarının eğitsel drama çalışmaları öncesi ve sonrası ekolojik ayak izi farkındalık ortalama puanları arasında farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu tespit etmiştir. Altıntaş'ın (2012) araştırmasına katılan fen bilgisi aday öğretmenleri drama yöntemi ile öğrenmenin kolaylaştırdığını, soyut bilgileri somutlaştırdığını, görsel ve bedensel zekânın gelişimine katkı sağladığını, verimli ve etkin bir öğrenme süreci gerçekleştirildiğini belirtmiştir. Tutuman'ın (2011) araştırmasına katılan Türkçe öğretmenleri yaratıcı drama

yöntemi ile öğrencilerin Türkçeyi daha iyi öğrendiklerini, başarılarının arttığını ifade etmişlerdir. Araştırma sonuçları ve alanyazın göz önünde bulundurulduğunda öğretmenlerin drama yöntemini derslerinde kullanma nedenlerinden birinin öğrencilerin akademik başarılarına destek olduğu söylenebilir. Drama yöntemi ile öğrenciler bilgileri yaparak yaşayarak öğrendikleri için bilgilerin anlamlandırılması ve anlaşılması daha kolay olmakta, öğrenciyi öğrenme sürecine kattığı için öğrencilerin öğrenme faaliyetleri desteklenmekte bu da akademik başarılarının artmasına olanak tanımaktadır.

Araştırmadan elde edilen veriler doğrultusunda sınıf öğretmenlerinin drama yöntemini kullanırken en çok kullandığı tekniklerin rol oynama, doğaçlama, hikâye canlandırma ve müzikli drama olduğu görülmüştür. Bu teknikler dışında öğretmenler derslerinde rol değiştirme, katılımcı liderlik, pandomim, ront, kenardan yönlendirme, soru cevap, gösterip yaptırma, altı şapka, yaparak yaşayarak öğrenme, kukla draması gibi teknikleri de kullandıklarını belirtmişlerdir. Benzer bir araştırma da Nakaş (2020) tarafından yapılmış ve okul öncesi öğretmenlerinin drama tekniklerini kullanma durumunu incelemiştir. Araştırma sonucunda, araştırmaya katılan öğretmenlerin %95'inden fazlasının rol oynama ve doğaçlama tekniğini kullandıkları görülmüştür. Nakaş'ın (2020) araştırmasında öğretmenlerin %70'inin rol değiştirme tekniğini kullandığı görülürken, bu araştırmada öğretmenlerin %30'unun rol değiştirme tekniğini kullandıkları görülmüştür. Bu da iki araştırma arasında ulaşılan farklı bir sonuç olmuştur. Uçar'ın (2019) araştırmasına katılan Türkçe öğretmenlerinin %54,8'inin doğaçlama tekniğini derslerinde kullandıkları, 61,4'ünün rol oynama tekniğini derslerinde kullandıkları, %58,4'ünün katılımcı liderlik tekniğini derslerinde kullandıkları, %51,2'sinin kenardan yönlendirme tekniğinin derslerinde kullandıkları, %35,5'inin pandomim tekniğini derslerinde kullandıkları, %58,4'ünün rol değiştirme tekniğini derslerin kullandıkları, %46,4'ünün müzikli drama tekniğini derslerinde kullandıkları görülmüştür. Bu araştırmada ise sınıf öğretmenlerinin %30,7'sinin derslerinde rol değiştirme tekniğini kullandığı, %11,5'inin derslerinde katılımcı liderlik tekniğini kullandığı, %7,6'sının derslerinde pandomim tekniğini kullandığı, %3,8'inin derslerinde kenardan yönlendirme tekniğini kullandığı görülmüştür. Her iki araştırmanın benzerlik ve farklılık gösteren sonuçları mevcuttur. Farklı sonuçlar çıkmasının nedeninin araştırmaların farklı illerde yapılmasından kaynaklandığı düşünülmektedir. Kilis ilinde yabancı uyruklu öğrenci sayısının fazla olmasının sonuçları etkilediği düşünülmektedir. Gülakan (2019) sınıf öğretmenliği aday öğretmenleri ile yaptığı çalışmada öğretmen adaylarına dramada kullanılan tekniklerden üçünü sormuştur ve öğretmen adaylarının 3'ü doğaçlama, 2'si kukla ile öğretim, 2'si rol oynama, 2'si pandomim, 1'i donuk imge, 1'i de şekil karesi cevabını vermiştir. Uzun'un (2016) araştırmasına katılan sınıf öğretmenlerinden 29'u hayat bilgisi dersinde yaratıcı drama uygulamalarında oyun oynatma etkinliğini, 28'i canlandırma yapma etkinliğini, 22'si rol oynatma etkinliğini, 1'i pandomim

etkinliğini kullandığını dile getirmiştir. Araştırma sonucu ve alanyazın göz önünde bulundurulduğunda öğretmenlerin drama çalışmalarını gerçekleştirirken benzer teknikleri kullandıkları görülmektedir. Aynı zamanda öğretmenler drama çalışmalarında daha çok rol oynama ve doğaçlama tekniğini kullanmaktadır. Sınıf öğretmenleri, öğrencileri özellikle ilk yıllarda oyun çağında olduğu için anlamadıkları ufak bir konuda bile doğaçlamalarla küçük bir drama çalışması yaparak öğrencilerin konuyu daha iyi anlamalarını sağlamaktadırlar. Bu sebeple sınıf öğretmenlerinin daha çok doğaçlama ve rol oynama tekniğine drama çalışmalarında yer verdiği görülmektedir. Sınıf öğretmenleri drama tekniklerini kullanmanın öğrencilerin kişisel gelişimini desteklediğini belirtmiştir. Sınıf öğretmenleri bu teknikleri uygularken öğrencilerin kendine güvenmeye başladıklarını, öz güven sahibi olduklarını, kendi duygu ve düşüncelerini ifade edebildiklerini, empati kurmayı öğrendiklerini, sevgi duygusunun arttığını, mutlu olduklarını, çevresine karşı daha duyarlı olduklarını, diksiyonlarının geliştiğini, kişilik gelişimine destek olduğunu ve farklı deneyimler yaşadıklarını belirtmişlerdir. Sınıf öğretmenleri drama tekniklerini kullanmanın öğrencilerin akademik gelişimlerini desteklediğini belirtmişlerdir. Sınıf öğretmenleri bu teknikleri uygularken öğrencilerin bilgileri daha kalıcı öğrendiklerini, soyut bilgileri somutlaştırdıklarını, bilgileri daha iyi ve daha kolay öğrendiklerini, derslerden daha çok verim aldıklarını, öğrencilerin hazırbulunuşluklarını arttığını, doğru ve yanlış davranışları farkına vardıklarını ve kelime hazinelerinin geliştiğini belirtmişlerdir. Sınıf öğretmenleri drama tekniklerini kullanmanın öğrencilerin derse karşı olan ilgilerini arttırdığını, öğrencilerin dikkatlerini çektiğini ve derse karşı motive olduklarını belirtmişlerdir. Sınıf öğretmenleri drama tekniklerini kullanmanın öğrencilerin yaratıcı düşünme becerisini geliştirdiğini, günlük hayat içerisinde gözlemediği durumları drama çalışmalarında yansıtabildiğini ve yeteneklerinin farkına vararak bunları geliştirme fırsatı bulduklarını belirtmiştir. Sınıf öğretmenleri drama tekniklerini kullanmanın öğrencilerin yanında kendilerine de fayda sağladığını dile getirmişlerdir. Özellikle öğretmenlerin öğrencilere vermek istediği bilgi ve kazanımların aktarılmasında kolaylık sağladığını, yapılan drama etkinliklerine velilerden gelen geri dönütlerin olumlu olduğunu, öğretmenlerin planlama gücünün arttığını ve öğrenciler hakkında bilgi sahibi olabildiklerini belirtmişlerdir. Gültekin'in (2018) araştırmasına katılan sınıf öğretmenleri drama yöntemini kullanmanın öğrencileri daha iyi tanımaya olanak sağladığını, öğretmenlerin okuma yazma çalışmalarında drama ile elde edilen başarıları görünce başka konularda da drama yöntemini kullanabileceğini, öğrencilerin yeteneklerinin keşfedilerek onlara uygun mesleklere yönlendirmeler yapabileceklerini, daha rahat gözlemler yapılabildiğini ifade etmişlerdir. Sınıf öğretmenleri, drama tekniklerini kullanmanın öğrencilerin sosyal gelişimlerini desteklediğini belirtmişlerdir. Sınıf öğretmenleri, bu teknikleri kullanarak öğrencilerin arkadaşlık ilişkilerinin

olumlu yönde etkilendiğini ifade etmiştir. Aynı zamanda öğrencilerin bu yöntem ile kazandıkları becerilerle toplum önüne çıkabildikleri, kendilerini toplum önünde daha rahat ve kolay bir şekilde ifade edebildikleri söylenebilir.

Araştırmadan elde edilen veriler doğrultusunda sınıf öğretmenlerinin drama yöntemini kullanırken en çok karşılaştıkları sorunlar öğrencilerden kaynaklı sorunlardır. Özellikle öğrencilerin içe kapanık olması ve dramaya katılmada çekingen davranması, öğrencilerin drama yöntemine ilişkin hazırbulunuşluk seviyelerinin düşük olması ve tüm öğrencilerin dramaya katılmak istemesi sorun oluşturmaktadır. Bunlar dışında öğretmenler öğrencilerin yabancı uyruklu olmasının, drama yeteneklerinin zayıf olmasının, öğrencilerden bazılarının arkadaşlarıyla alay etmesinin ve öğrencilerin hareketli olmalarının da sorunlar oluşturduğundan bahsetmiştir. Nakaş'ın (2020) araştırmasında da okul öncesi öğretmenlerinin %90'ının öğrencileri drama etkinliklerinde aktif kılmada sorun yaşadığı ortaya çıkmıştır. Bu da araştırma sonucunu destekler niteliktedir. Bahadır Nalçacı'nın (2019) araştırmasına katılan öğretim üyeleri, öğrencilerin fiziksel niteliklerinin farklı olmasının, drama uygulamalarına ya da işlenecek dersin teorik bilgilerine yönelik hazırbulunuşlukları düşük öğrencilerinin olmasının zaman zaman drama uygulamaları yapmada sıkıntılar oluşturduğunu dile getirmişlerdir. Aşık'ın (2019) araştırmasına katılan İngilizce öğretim üyeleri drama uygulamalarında öğrencilerin drama yöntemine aşına olmamalarının olumsuzluklar oluşturduğunu belirtmiştir. Gülakan (2019) sınıf öğretmenliği aday öğretmenleri ile yaptığı çalışmada öğretmen adaylarının öğretmenlik uygulamaları dersinde yaratıcı drama yöntemini kullanırken öğrencilerin bu çalışmayı gerçekleştirecek rahat bir ortam istemesi, öğrencilerin tehlike arz eden davranışlar sergilemesi, öğrencilerin ayakkabılarını çıkarmak istemesi ve ısınma aşamasında çok fazla hareketli olmaları şeklinde sorunlarla karşılaştıklarını belirtmiştir. Gültekin'in (2018) araştırmasına katılan sınıf öğretmenleri drama yöntemini kullanırken dramaya katılmak istemeyen çocukların olabileceğinden, bazı öğrencilerin sorun çıkarabileceğinden, verilen rollerin öğrencilerin yeteneklerinin üstünde olabileceğinden bahsetmişlerdir. Uzun'un (2016) araştırmasına katılan sınıf öğretmenlerinden 35'i öğrencilerin etkinliklere katılım konusunda yetersiz kaldıklarını dile getirmiştir. Altıntaş'ın (2012) araştırmasına katılan fen bilgisi aday öğretmenleri drama uygulamalarında ilgisiz kalan öğrencilerin olduğunu, dramayı bazı öğrencilerin eğlence olarak gördüklerini ve baskın karakterli öğrencilerin ön plana çıkarak çekingen öğrencilerin geri planda kaldıklarını söylemişlerdir. Araştırma sonucu ve alanyazın göz önünde bulundurulduğunda öğretmenlerin drama uygulamaları sırasında öğrencilerden kaynaklı birçok sorun yaşadığı söylenebilir. Özellikle dramaya ilişkin hazırbulunuşluğu düşük olan öğrencilerin, dramaya katılmada çekingen kalan öğrencilerin ve olumsuz davranışlar sergileyerek dramanın akışını bozan öğrencilerin birçok araştırmada sorun oluşturduğu ortaya çıkarılmıştır. Öğretmenlerin bu konuda sıkıntılar yaşamasının sebebi öğretmenlerin sınıf

yönetiminde eksikliklerinin olması, öğrencilerin bireysel özelliklerinin birbirinden farklı olması ve ailede yetiştirilme şekillerinden kaynaklı olabileceği düşünülmektedir.

Araştırmadan elde edilen veriler doğrultusunda sınıf öğretmenlerinin drama yöntemini kullanırken karşılaştıkları sorunlardan biri de drama uygulamaları yaptıkları fiziksel koşulların yetersiz olması ve sınıf mevcutlarının kalabalık olmasıdır. Nakaş'ın (2020) araştırmasında, araştırmaya katılım gösteren okul öncesi öğretmenlerinin %17,3'ünün "her zaman", %38,8'inin "genellikle", %27,6'sının "ara sıra", %13,2'sinin "nadiren" drama etkinliklerini uygularken uygun fiziksel koşula sahip olduklarını, %3,1'inin ise "hiçbir zaman" uygun fiziksel koşula sahip olamadıkları görülmüştür. Bu araştırmada öğretmenlerin genel olarak fiziksel sorun yaşamamasının sebebi okul öncesi eğitim veren kurumların zeminlerinin halı veya parke ile döşenmiş olması ve sınıf içerisinde kullanabilecekleri boş alanların olması olabilir. Bu da iki araştırma arasında ulaşılan farklı bir sonuç olmuştur. Uçar'ın (2019) araştırmasına katılan Türkçe öğretmenlerinden 5'i drama yöntemini uygularken karşılaştıkları sorunlara "sınıf mevcudunun kalabalık olması", 1'i ise "mekân yetersizliği" şeklinde cevap vermiştir. Nalçacı (2019) öğretim üyeleri ile gerçekleştirmiş olduğu araştırmada öğretim üyelerinden biri alan sıkıntısı yaşadığından bahsetmiştir. Bunun yanında her iki öğretim üyesi de sınıf mevcudunun 25'in üzerinde olduğu sınıflarda drama uygulamaları gerçekleştirmekte zorluk yaşadıklarını belirtmişlerdir. Aşık'ın (2019) araştırmasına katılan İngilizce öğretim üyeleri drama uygulamalarında sınıf mevcudunun 25 ile 30 kişi arasında değiştiğini ve bu durumun drama uygulamalarını olumsuz etkilediğini ifade etmiştir. Bunun yanında İngilizce öğretim elemanlarının bir kısmı sınıf boyutlarının drama uygulamalarını olumsuz etkilediğini söylerken bir kısmı tam tersi sıkıntı olmadığını belirtmiştir. Gülakan'ın (2019) araştırmasına katılan sınıf öğretmenliği öğretmen adayları drama uygulamaları yaparken sınıf ortamının yetersiz olduğunu, dönüştürmeye çok fazla uygun olmadığını, öğrencilerin rahat hareket edecekleri genişlikte alanların bulunmadığını dile getirmişlerdir. Eğerci'nin (2018) araştırmasına katılan fen bilgisi ve sınıf öğretmenlerinin 1'i yaratıcı drama yöntemini derste uygularken sınıf ortamının fiziksel olarak uygun olmamasının sıkıntılar oluşturduğunu belirtmiştir. Gültekin'in (2018) araştırmasına katılan sınıf öğretmenleri drama yöntemini kullanırken mekânın problemler oluşturabileceğinden ve sınıfların kalabalık olmasının sorunlar çıkarabileceğinden bahsetmişlerdir. Uzun'un (2016) araştırmasına katılan sınıf öğretmenlerinden 48'i sınıf mevcudunun yaratıcı drama uygulamaları için uygun olmadığını, 35'i ise mekânın uygun olmadığını belirtmiştir. Altıntaş'ın (2012) araştırmasına katılan fen bilgisi aday öğretmenleri sınıfın kalabalık olduğu durumlarda iletişim azaldığını ve sınıf kontrolünün azaldığını belirtmişlerdir. Araştırma sonucu ve alanyazın göz önünde bulundurulduğunda öğretmenlerin büyük bir çoğunluğunun drama çalışmalarında fiziksel koşullardan kaynaklı sıkıntılar yaşadığı söylenebilir. Bunun sebebi ise

okulların birçoğunda drama çalışmalarına uygun bir drama atölyesi veya odasının bulunmamasıdır. Okullarda drama çalışmalarına uygun fiziksel mekânların yapılması hem katılımcıların daha çok zevk almasına hem de drama çalışmalarının amacına uygun bir şekilde gerçekleştirilmesine imkân sağlamış olacaktır. Araştırmadan elde edilen veriler doğrultusunda sınıf öğretmenlerinin drama yöntemini kullanırken karşılaştıkları bir diğer sorun ise drama etkinliklerinde kullanılacak materyallerin yetersiz olmasıdır. Nakaş'ın (2020) araştırmasında, okul öncesi öğretmenlerinin %8,0'inin "her zaman", %11,1'inin "genellikle", %27,4'ünün "ara sıra", %34,1'inin "nadiren" drama etkinliklerinde kullanabilecekleri yeterli materyallerinin olduğunun, %19,4'ünün de "hiçbir zaman" yeterli materyale sahip olmadıkları sonucuna ulaşılmıştır. Nakaş'ın (2020) araştırması da bu sonucu destekler niteliktedir. Uçar'ın (2019) araştırmasına katılan Türkçe öğretmenlerinden 3'ü drama yöntemini kullanırken karşılaştıkları sorunlara "malzeme ve materyal eksikliği" şeklinde cevap vermiştir. Uçar'ın (2019) araştırmasına katılan Türkçe öğretmenlerinden 3'ü drama yöntemini uygularken karşılaştıkları sorunlara "malzeme ve materyal eksikliği" şeklinde cevap vermiştir. Bahadır Nalçacı'nın (2019) araştırmasında öğretim üyesi drama uygulamalarında materyal temin etmede sıkıntı yaşadığından bahsetmiştir. Aşık'ın (2019) araştırmasına katılan İngilizce öğretim üyeleri drama uygulamalarında materyal eksiklikleri yaşadıklarını dile getirmişlerdir. Gülakan'ın (2019) araştırmasına katılan sınıf öğretmenliği öğretmen adaylarının drama uygulamalarında karşılaştıkları bir diğer sıkıntı ise materyal ve malzeme eksikliğinin olmasıdır. Öğretmen adayları materyal eksikliklerine bağlı olarak bazı öğrencilerin drama uygulamalarına katılmak istemediğinden bahsetmiştir. Uzun'un (2016) araştırmasına katılan sınıf öğretmenlerinden 6'sı materyal eksikliği yaşadığını ifade etmiştir. Araştırma sonucu ve alanyazın göz önünde bulundurulduğunda öğretmenlerin materyal yönüyle eksiklik çekmesinin sebebi bir drama atölyesinin olmaması olabilir. Drama atölyeleri yapılacak çalışmalara uygun birçok materyali de içinde barındırmaktadır. Bunun yanında öğretmenler yeterli seviyede bilgi sahibi olmadığı için materyal yapmakta yetersiz kalıyor olabilirler. Ancak öğretmenler, bu konuda her ne kadar sıkıntı çekseler de gerekli çözümleri üretmek için çaba sarf etmektedirler. Kendi imkânlarıyla materyaller yapmakta, sınıf haricinde okul bahçesi, kantin, spor salonu gibi mekânları drama uygulamalarında kullanmaktadırlar. Araştırmadan elde edilen veriler doğrultusunda sınıf öğretmenlerinin drama yöntemini kullanırken karşılaştıkları sorunlardan bir diğeri zaman sıkıntısı yaşamalarıdır. Bahadır Nalçacı'nın (2019) araştırmasına katılan öğretim üyelerinin mesleğin ilk yıllarında zaman sıkıntısı yaşadıklarını, drama uygulamalarını yetiştirmekte zorlandıklarını ancak yıllar içerisinde edindikleri tecrübe ve deneyimlerle bu sıkıntının ortadan kalktığını dile getirmişlerdir. Bu durum da öğretmenlerin karşılaştıkları sıkıntıların zaman içerisinde elde edilen tecrübe ve deneyimlerle azalacağını veya

ortadan kalkacağını gösterebilir. Ancak öğretim üyeleri fen bilgisi öğretmenliği programında yer alan kazanımların fazla olması, her konunun drama uygulaması yapmaya elverişli olmaması, ders saatlerinin kısıtlı bir süre içermesi gibi konularda da sıkıntı yaşayabildiklerini dile getirmişlerdir. Aşık'ın (2019) araştırmasına katılan İngilizce öğretim üyeleri drama uygulamalarında müfredat ile alakalı sıkıntılar yaşadıklarını dile getirmişlerdir. Öğrencileri sınava hazırlamak için alternatif yöntemleri çok fazla kullanamadıklarını belirtmişlerdir. Bunun yanında öğretim üyeleri gerekli donanım ve araç gerece sahip olmadığı için drama uygulamalarını hazırlarken çok fazla zamana ihtiyaç duyduklarını da ifade etmiştir. Gülakan'ın (2019) araştırmasına katılan sınıf öğretmenliği öğretmen adayları drama uygulamalarında planlama yaparken zamanın az olduğunu ve yetişemediklerini belirtmişlerdir. Drama uygulamaları gerçekleştirilirken bir ders saatinin yeterli olmadığını, işleyişin uzun zaman aldığını söylemişlerdir. Özellikle bazı derslerin işlenişinde de zamanın yetmediğini ifade etmişlerdir. Gültekin'in (2018) araştırmasına katılan sınıf öğretmenleri drama yöntemini kullanırken zamanın kullanımında sıkıntılar yaşanabileceğinden bahsetmişlerdir. Eğerci'nin (2018) araştırmasına katılan fen bilgisi ve sınıf öğretmenlerinin 2'si yaratıcı drama yöntemini derste uygularken zaman kaybı yaşadıklarını dile getirmişlerdir. Uzun'un (2016) araştırmasına katılan sınıf öğretmenlerinden 31'i zamanın yetersiz olduğunu söylemiştir. Araştırma sonucu ve alanyazın göz önünde bulundurulduğunda öğretmenlerin birçoğunun zaman konusunda sıkıntılar yaşadığı görülmektedir. Bunun sebebi eğitim sistemimiz içerisinde hâlâ çok fazla bilgi yükleme çalışmalarının yapılması, konuların bir an önce bitirilmesi telaşı, drama çalışmalarının zaman alıcı bir iş olarak görülmesi ve bu konuda öğretmenlerin bilgi eksikliklerinin olması olabilir. Araştırmadan elde edilen veriler doğrultusunda sınıf öğretmenlerinin drama yöntemini kullanırken karşılaştıkları bir diğer sorun ise sınıf yönetiminde yaşadıkları sorunlardır. Gürültü, ses problemleri ve drama yöntemini uygularken çocukların ilgilerini toplamada sıkıntılar yaşadıkları görülmüştür. Uçar'ın (2019) araştırmasına katılan Türkçe öğretmenlerinden 3'ü drama yöntemini uygularken karşılaştıkları sorunlara "sınıf yönetiminde yaşanan güçlükler" şeklinde cevap vermiştir. Bahadır Nalçacı'nın (2019) araştırmasında öğretim üyesi drama uygulamalarında gürültü olduğundan ve sınıf yönetiminde de sıkıntı yaşadığından bahsetmiştir. Gültekin'in (2018) araştırmasına katılan sınıf öğretmenleri drama yöntemini kullanırken sürekli olarak öğrencilerin gözlemlenmesinin zor olabileceğinden, ilgilerini tek bir noktada tutmanın zor olabileceğinden, sınıf kontrolünün sağlanamayabileceğinden, öğretmenin hareket ettiği durumlarda yorucu olabileceğinden bahsetmişlerdir. Eğerci'nin (2018) araştırmasına katılan fen bilgisi ve sınıf öğretmenlerinin 2'si yaratıcı drama yöntemini derste uygularken sınıf içerisinde diğer yöntemlere göre daha çok gürültü oluştuğunu ifade etmiştir. Araştırma sonucu ve alanyazın göz önünde bulundurulduğunda öğretmenlerin sınıf yönetimi konusunda da sıkıntı çektikleri

görülmektedir. Özellikle mesleğin ilk yıllarında ve bu tür grup çalışmaları yapılırken öğretmenlerin sınıfın kontrolünde sıkıntı yaşayabilmektedir. Yaşanan bu sıkıntıların sebebi üniversitelerdeki teorik derslerde öğrenilen bilgilerin uygulamaya geçirilmesinde yaşanan zorluklardır. Öğretmenler her ne kadar bilgi sahibi olsalar da mesleklerinin ilk yılların da çok fazla tecrübe sahibi olmadıkları için öğrenilmiş olan bilgilerin de uygulamaya dökülmesi zor olmaktadır. Ancak şu bir gerçektir ki öğretmenler tecrübe kazanmaya başladıkça ileride yapacakları uygulamalarda daha az sorun oluşacaktır. Bu da öğretmenlerin zamanla sınıf yönetimi konusunda geliştiğini göstermektedir. Araştırmadan elde edilen veriler doğrultusunda sınıf öğretmenlerinin drama yöntemini kullanırken karşılaştıkları sorunlardan bir diğeri öğretmenlerin dramaya yönelik eğitim almamış olmaları ve bilgi eksikliklerinin olmasıdır. Uçar'ın (2019) araştırmasına katılan Türkçe öğretmenlerinden 13'ü drama yöntemini uygularken karşılaştıkları sorunlara "öğretmenlerin ve öğrencilerin drama teknikleri hakkında bilgi eksikliği" şeklinde cevap vermiştir. Aşık'ın (2019) araştırmasına katılan İngilizce öğretim üyeleri drama uygulamalarında drama yöntemine ilişkin eğitim almamalarının sıkıntılar oluşturduğunu, dramaya uygun planlar hazırlarken eksiklikler yaşadıklarını belirtmişlerdir. Bunun yanında drama eğitimi alan öğretim üyeleri bile bu konuda bilgileri olsa da sürekli olarak desteğe ihtiyaçları olduğunu belirtmiştir. Araştırma sonucu ve alanyazın göz önünde bulundurulduğunda öğretmenlerin drama yöntemine ilişkin bilgi sahibi olmasının çok önemli olduğu anlaşılmaktadır. Araştırmadan elde edilen bulgular, drama eğitimi almış olan öğretmenlerin drama eğitimi almamış olan öğretmenlerden daha yeterli olduklarını göstermektedir. Bu sebeple öğretmenlere drama yöntemine ilişkin hizmet içi programlar ve seminerler düzenlenmesi faydalı olacaktır. Araştırmadan elde edilen veriler doğrultusunda sınıf öğretmenlerinin drama yöntemini kullanırken karşılaştıkları sorunlardan bir diğeri ise velilerin drama konusunda her zaman iş birliği göstermemesi, desteklerinin bu konuda az olmasıdır. Eğitimin her alanında olduğu gibi drama yönteminde de veli desteği olumlu etkiler sağlayacaktır. Velilerin bu konularda bilgilendirilmesi ve desteklerinin istenmesi olumlu geri dönüşler sağlayacaktır.

Araştırmadan elde edilen veriler, drama yönteminin öğrencilerin birçok alanda becerilerinin gelişimini desteklediğini göstermektedir. Sınıf öğretmenleri drama yöntemi ile öğrencilerin iletişim, öz güven, empati, kişilik gelişimi, sevgi, jest ve mimikleri doğru kullanma, öz denetim, yardımseverlik, mutluluk, dürüstlük, saygı, sosyalleşme, doğru ve yanlış değerlerin farkına varma, hoşgörü, dayanışma, samimiyet, model alma, gözlem yapabilme ve uyum sağlama gibi beceriler kazandıklarını dile getirmişlerdir. Nakkaş (2020) araştırmasında, araştırmaya katılan bütün öğretmenlerin drama yöntemi sayesinde öğrencilerin kendilerini daha iyi tanıdıklarını ve karşılaştıkları problemleri daha kolay çözdüklerini belirten sonuçlara ulaşmıştır. Sakallı'nın (2019) araştırmasında sosyal bilgiler öğretmen adayları drama yönteminin

olumlu özelliklerine ilişkin öğrencilerin empati yapmaya başladıklarını, öz güven sahibi olduklarını ve etkili iletişim gerçekleştirebildiklerini söylemişlerdir. Nalçacı'nın (2019) araştırmasına katılan öğretim üyeleri drama yönteminin olumlu yönleri için bireylerin sözel ve sözel olmayan iletişim becerilerini ve öz güvenlerini geliştirdiğini ifade etmişlerdir. Güler'in (2015) araştırmasına katılan sınıf ve branş öğretmenleri drama yönteminin öğrencilere iletişim, sözel ifade, duyuşsal özellikler ve empati gibi beceriler kazandırdığını ifade etmişlerdir. Araştırma sonuçları ve alanyazın göz önünde bulundurulduğunda drama yönteminin öğrencilerin birçok kişisel özelliklerini desteklediği söylenebilir. Bireyler drama çalışmalarında kazandıkları becerileri sadece okul ortamında değil günlük hayatta da kullanma fırsatı bulmaktadır. Böylece bireylerin sosyal gelişimleri de desteklenmektedir. Bireyler iletişim kurmaya başladıkça sorunlarını çözebilir, karşıdaki kişiyi anlayabilir, doğru yerlerde doğru kararlar verebilir. Bu sebeple drama yönteminin kullanılması öğrencileri kişisel gelişim açısından destekleyecektir. Araştırmadan elde edilen veriler drama yönteminin öğrencilerin yaratıcı ve eleştirel düşüncelerini desteklediğini ve yeteneklerinin ortaya çıkarılmasına yardımcı olduğunu göstermektedir. Nakkaş (2020) araştırmasında, araştırmaya katılan bütün öğretmenlerin drama yöntemi sayesinde öğrencilerin yaratıcı düşüncelerinin geliştiğini belirten sonuçlara ulaşmıştır. Sakallı'nın (2019) araştırmasında sosyal bilgiler öğretmen adayları drama yönteminin olumlu özelliklerine ilişkin kişinin kendi özelliklerini ve yeteneklerini keşfetmeye başladığını ifade etmişlerdir. Güler'in (2015) araştırmasına katılan sınıf ve branş öğretmenleri drama yönteminin öğrencilere yaratıcılık ve eleştirel düşünme becerileri kazandırdığını belirtmiştir. Yapılan araştırmalar da bu araştırmadan elde edilen sonuçları destekler niteliktedir. Drama yöntemi ile öğrencilerden kendilerinin dışında bir karakter olmaları ve o karakterin hareketlerini canlandırmaları beklenir. Bu da öğrencileri hayal güçlerini kullanmaya, yaratıcı fikirler üretmeye, nerede nasıl bir davranış gerçekleştirmesi gerektiğini sorgulamaya, günlük hayat içerisinde yaptığı davranışların doğruluğunu düşünmeye yönlendirir. Aynı zamanda öğrenciler drama çalışmaları sayesinde farkında olmadıkları yeteneklerini keşfeder ve bu yetenekleri geliştirme fırsatı bulur. Bu sebeple öğrencilerin yeteneklerini keşfetmek ve geliştirmek, yaratıcı ve eleştirel düşünme becerisi kazanmalarına katkı sağlamak için drama yöntemini kullanmanın faydalı olduğu söylenebilir. Araştırmadan elde edilen veriler drama yönteminin öğrencilerin akademik becerilerini geliştirdiğini ve yaparak yaşayarak öğrenme fırsatı bulduğunu göstermektedir. Sınıf öğretmenleri drama yöntemi ile öğrencilerin bilişsel becerilerinin geliştiğini, soyut bilgi ve kavramları somutlaştırdıklarını, akademik başarılarının arttığını, derse karşı ilgi ve motivasyonlarının arttığını, Türkçeyi doğru ve güzel konuşabildiklerini ve yaparak yaşayarak öğrenme fırsatı bulduklarını dile getirmiştir. Nakkaş (2020) araştırmasında, araştırmaya katılan bütün öğretmenlerin drama yöntemi sayesinde öğrencilerin derslere katılım gösterdiklerini belirten sonuçlara ulaşmıştır. Sakallı'nın

(2019) araştırmasında sosyal bilgiler öğretmen adayları drama yönteminin olumlu özelliklerine ilişkin drama yönteminin dersi sevdirdiğini ve öğrencilerin eğlenerek öğrendiğini, bilgileri somutlaştırdığını ve kalıcı öğrenmeler gerçekleştirdiklerini ifade etmişlerdir. Nalçacı'nın (2019) araştırmasına katılan öğretim üyeleri drama yönteminin olumlu yönleri için bireylerin anlamlı öğrenmeler gerçekleştirmesine destek olduğunu, dış motivasyonlarını arttırdığını, bilgileri basitten karmaşığa yapılandırdığını ifade etmişlerdir. Güler'in (2015) araştırmasına katılan sınıf ve branş öğretmenleri drama yönteminin öğrencilere toplama ve çıkarma becerileri kazandırdığını belirtmişlerdir. Araştırma sonucu ve alanyazın göz önünde bulundurulduğunda drama yönteminin öğrenciyi sürekli aktif tutması, öğrencinin bilgiye kendinin ulaşmasını sağlaması, öğrencilerin bilgiyi anlayabilecekleri düzeye indirilmesi ve böylece öğrencilerin derse ilgiyle yaklaşması öğrencilerin akademik başarılarını olumlu etkilediğini göstermektedir. Araştırmadan elde edilen veriler drama yönteminin öğrencilerin sosyal gelişim becerilerini desteklediğini göstermektedir. Sınıf öğretmenleri drama yöntemi ile öğrencilerin toplum kurallarına uymayı öğrendiğini ve sosyalleştiklerini ifade etmişlerdir. Sakallı'nın (2019) araştırmasında sosyal bilgiler öğretmen adayları drama yönteminin olumlu özelliklerine ilişkin bireylerinin sosyalleşmesine destek olduğunu belirtmişlerdir. Nalçacı'nın (2019) araştırmasına katılan öğretim üyeleri drama yönteminin olumlu yönleri için bireylerin sosyal becerilerini geliştirdiğini ifade etmişlerdir. Güler'in (2015) araştırmasına katılan sınıf ve branş öğretmenleri drama yönteminin öğrencilere sosyalleşme becerileri kazandırdığını ifade etmişlerdir. Yapılan araştırmalarda bu araştırmanın sonucunu destekler niteliktedir. Drama yöntemi ile öğrenciler toplum içerisinde rollerinin olduğunu, bu rolleri gerçekleştirirken belirli sınırlar çerçevesinde özgür kararlar alabileceğini, çevresindeki insanlarla iletişime geçerken nelere dikkat etmesi gerektiğini öğrenir. Bunun yanında kendine çok yakın hissetmediği arkadaşlarıyla bile drama çalışmaları içerisinde bir paylaşımda bulunabilir ve bu durumda öğrencilerin arkadaşlık ilişkilerini olumlu şekilde etkileyebilir. Öğrencilerin sosyal gelişimini desteklemek adına derslerde drama çalışmalarına yer verilmesi olumlu etkiler oluşturacaktır. Araştırmadan elde edilen veriler drama yönteminin öğrencilerin psikomotor gelişim becerilerini desteklediğini göstermektedir. Drama yönteminde öğrenciler özellikle hazırlık ve canlandırma aşamasında hareket hâlindeyler. Bu da bireylerin fiziksel gelişimlerini destekleyecektir. Hazırlık aşamasında esneme ve gevşeme hareketlerine yer verilmesi bireylerin hem fiziksel hem de zihinsel rahatlamalarına olanak tanıyacaktır.

Alanyazın ve araştırmadan elde edilen sonuçlar göz önünde bulundurulduğunda drama yönteminin öğrencilerin birçok alanda gelişimini desteklemesine, öğretmenlerin ders anlatımlarını hem zevkli hâle getirmesine hem de kolaylaştırmasına, öğrencilerin daha kalıcı ve kolay öğrenmeler gerçekleştirmesine olanak tanıdığından sınıf öğretmenlerinin drama yöntemine

derslerinde yer verdikleri söylenebilir. Sınıf öğretmenlerinin drama yöntemini kullanırken belirli bir yeterliliğe sahip olması, drama yöntemi hakkında bilgi sahibi olması, kendini bu alanda geliştirmesi drama uygulamalarının da amacına daha uygun bir şekilde gerçekleşmesine olanak tanıyacaktır. Bu sebeple öğretmenlerin drama yöntemini derslerinde daha çok kullanmalarına yardımcı olmak amacıyla eğitimler düzenlenebilir ve öğretmenler bu alanda desteklenebilir. Drama yönteminin kullanılmasının yaygınlaşması öğrencilerin öğretimin merkezinde yer almasına, bilgiye yaparak yaşayarak ulaşmasına, bilgilerin daha kalıcı bir şekilde yapılandırılmasına, öğretmenlerin ve öğrencilerin dersleri zevk alarak işlemesine olanak tanıyacaktır. Sonuç olarak drama yönteminin eğitim öğretim faaliyetlerinde ve öğrenme çıktılarının kazanılmasında olumlu sonuçlara ulaşılması açısından önemli katkılar sağlayacağı düşünülmektedir.

Öneriler

Araştırmadan elde edilen sonuçlar doğrultusunda aşağıdaki önerilerde bulunulmuştur:

- Okullara, öğretmenlerin ve öğrencilerin drama uygulamalarını daha rahat bir şekilde gerçekleştirebilecekleri, fiziksel koşullarının drama çalışmaları yapmaya uygun olduğu, materyal yönünden zengin drama atölyeleri kurulabilir.
- Her okulda gönüllü öğretmenlere drama liderliği eğitimi verilebilir. Daha sonrasında eğitim alan öğretmenler de kendi okullarındaki öğretmenlere drama çalışmalarında destek vermeleri sağlanabilir.
- Drama yöntemiyle hazırlanmış ders etkinlik örnekleri oluşturulup öğretmenlerin faydalanması sağlanabilir.
- Bu araştırma Kilis ilindeki sınıf öğretmenleri ile sınırlı kalmaktadır. Bu sebeple öğretmen sayısının daha fazla olduğu bir il, bölge veya Türkiye genelini kapsayabilecek bir örneklem üzerinde araştırma tekrarlanabilir.

Kaynaklar

- Adıgüzel, Ö. (2013). *Eğitimde yaratıcı drama*. Yapı Kredi Yayınları.
- Bahadır Nalçacı, A. (2019). *Öğretim üyelerinin, fen bilimleri öğretmenleri ve öğretmen adaylarının yaratıcı drama yöntemi hakkındaki görüşleri*. Erciyes Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Bayram, E. Demir, K. ve Ünal, A. (1999). *İlköğretimde drama 1*. Milli Eğitim Basımevi.
- Borlat, G. (2018). *Yaratıcı drama yönteminin matematik kaygısı ve motivasyonuna etkisi*. Yüksek Lisans Tezi, Çanakkale On Sekiz Mart Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Çalışkan, N. & Karadağ, E. (2014). *Eğitimde drama teorik temelleri ve uygulama örnekleri*. Anı Yayıncılık.
- Çelik, M. (2017). Okul öncesi öğretmen adaylarının yaratıcı drama yöntemini kullanmaya yönelik öz yeterliliklerinin incelenmesi. *Eğitim ve Toplum Araştırmaları Dergisi*, 4(2):124-134.

Çetingöz, D. (2012). Okul öncesi eğitimi öğretmen adaylarının yaratıcı drama yöntemini kullanmaya yönelik öz yeterlikleri. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 42(42).

Çoruh, S. (1950). *Okullarda dramatisasyon*. Işıl Matbaası.

Dündar, H. (2018). *Sosyal bilgiler öğretmen adaylarının eğitsel drama uygulama yeterlikleri ile yaratıcı drama dersine yönelik tutumları*. Yüksek Lisans Tezi, Niğde Ömer Halis Demir Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.

Erdoğan, Ş. (2016). *Yaratıcı drama ve orff schulwerk uygulamalarının ilkököl 4. sınıf öğrencilerinin müzik dersine yönelik tutumları üzerindeki etkileri*. Yüksek Lisans Tezi, Akdeniz Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.

Erdoğan, T. (2017). *Drama: Okul öncesinden ilköğretime - Kuramdan uygulamaya* (3. Baskı). Eğiten Kitap.

Genç, N. (2005). Eğitimde drama ve/veya dramada eğitim. *Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 12:89-104.

Güler, M. (2015). *Sınıf ve branş öğretmenlerinin yaratıcı drama yöntemini kullanmaya yönelik öz yeterlik algı düzeyleri ve görüşleri*. Yüksek Lisans Tezi, Amasya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Güney, S. (2009). *Drama tekniklerinin ilköğretim 4 ve 5. sınıflarda kullanımı (Dede korkut hikâyeleri örneği)*. Yüksek Lisans Tezi, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

İlğaz, E. (2014). *Eğitici drama oyunlarından sonra yapılan değerlendirme çalışmalarının 60-72 aylık çocukların duyu kavramlarını kazanmaları üzerinde etkisi*. Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.

Karadağ, E., Korkmaz, T., Çalışkan, N., & Yüksel, S. (2008). *Drama lideri olarak öğretmen ve eğitimsel drama uygulama yeterliği ölçeği: geçerlik ve güvenilirlik analizleri*. Gazi University Journal of Gazi Educational Faculty (GUJGEF), 28(2).

Karakaş, H. (2019). An activity to increase ecological footprint awareness of primary school teacher candidates: Educational drama. *Research in Pedagogy*, 9(1), 16-27.

Nakkaş, R. (2020). *Okul öncesi eğitim kurumlarında görev yapan okul öncesi öğretmenlerinin drama alanındaki yeterliliklerinin belirlenmesi (altındağ ilçesi örneği)*. Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.

Maden, S. (2010). Türkçe öğretmenlerinin drama yöntemini kullanmaya yönelik öz yeterlikleri. *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 7(14):259-274.

MEB, (2018). *Drama dersi öğretim programı*.

Miles, M. B. & Huberman, A. M. (1994). *Qualitative data analysis: An expanded sourcebook*. sage.

Okvuran, A. (2003). *Drama öğretmeninin yeterlilikleri*. Ankara University Journal of Faculty of Educational Sciences (JFES), 36 (1), 81-87. DOI: 10.1501/Egifak_0000000070

Önder, A. (2016). *Yaşayarak öğrenme için eğitici drama*. Nobel Akademik Yayıncılık.

Özgür İşyar, Ö. (2017). *Sınıf öğretmenlerinin eğitimde drama kullanımına ilişkin yeterlik algıları ve drama kavramına yönelik metafor algıları ile görüşlerinin incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Mersin Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.

Püsküllüoğlu, A. (2000). *Arkadaş Türkçe sözlük*. Arkadaş Yayınevi.

Sağlamöz, G. (2006). *Yaratıcı drama 1985-1998 yazılar. İçinde: Bir eğitim yöntemi olarak drama*, Adıgüzel, H. Ö. (Ed.). Naturel Yayıncılık.

Sakallı, F. G. (2019). *Sosyal bilgiler öğretmen adaylarının yaratıcı drama yöntemini kullanmaya yönelik öz yeterlik algı düzeyleri ve görüşleri*. Yüksek Lisans Tezi, Aksaray Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

San, İ. (1990). Eğitimde yaratıcı drama. *Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 23(2):573-582.

Tanrıseven, İ. (2013). Okul uygulamalarının öğretmen adaylarının eğitimde drama kullanımına ilişkin yeterlik

algıları üzerindeki etkisi. *Kuram ve Uygulamalarda Eğitim Bilimleri Dergisi*,

Tutuman, O. Y. (2011). *Türkçe öğretmenlerinin yaratıcı drama uygulama yeterlilikleri*. Doktora Tezi, DEÜ Eğitim Bilimleri Enstitüsü.

Türk Dil Kurumu, (2011). *Türkçe Sözlük*, Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

Uçar, Y. (2019). *Adana il merkezindeki Türkçe öğretmenlerinin drama teknikleri üzerine görüşleri*. Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Uzun, A. (2016). *Sınıf öğretmenlerinin yaratıcı drama yöntemine yönelik tutum ve öz yeterlilikleri ile hayat bilgisi dersinde kullanımına ilişkin görüşleri*. Yüksek Lisans Tezi, Ahi Evran Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Yağar, F. & Dökme, S. (2018). Niteliksel araştırmaların planlanması: araştırma soruları, örneklem seçimi, geçerlik ve güvenilirlik. *Gazi Sağlık Bilimleri Dergisi*, 3(3), 1-9.

Yıldırım, A. & Şimşek, H. (2005). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. Seçkin Yayıncılık.

Yıldırım, A. & Şimşek, H. (2018). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. Seçkin Yayıncılık.

Yılmaz, B. (2010). *Yaratıcı dramanın görsel sanatlar eğitimine etkisinin ilköğretim 5. sınıf düzeyinde incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.

Yılmaz, G. (2018). *Zihin engelli öğrencilerin temel becerilerinin geliştirilmesinde drama ile öğretimin uygulanabilirliğinin öğretmen görüşlerine göre değerlendirilmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Necmettin Erbakan Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.

Extended Abstract

Introduction

Drama is whole direct relations that people establish with each other, the interaction of action and reaction, the minimum level of interaction between them and the situations that are dramatic. Drama is a type of narrative in which an idea, experience or an event is played by the actors. Using the drama method in education will make the courses easier for both educators and students to learn information and make courses more enjoyable. With drama, students will reach the information using their own experiences, which will lead the information to become more permanent. The main purpose of this research was to determine the opinions of primary school teachers working in Kilis on the use of drama in education. The aim of the research was to reveal the opinions of the classroom teachers about the drama method. Therefore, the current study sought to answer the following questions:

- What is the status of the classroom teachers receiving education about drama?
- What are the efficacy perceptions of classroom teachers regarding the use of drama in their lessons?
- In which lessons do the classroom teachers use the drama method the most?
- Which techniques do the classroom teachers use most when using the drama method?

- What problems do the classroom teachers encounter while using the drama method?

Method

The current study adopted a case study design. A case study is a detailed, intensive analysis of one or more situations (Yıldırım & Şimşek, 2005). The participants consisted of 26 classroom teachers working in Kilis in the 2019-2020 academic year. Snowball sampling method was used while determining the study group of the research. Interviews were held with a total of 26 teachers and lasted for two weeks. Before starting the analysis, the audio recordings of the interviews with the classroom teachers were listened to and the answers were transferred to the Word document. The answers obtained from the interviews formed the data of the study. Names were given as T1, T2 (Ö1, Ö2 in Turkish), etc. for each teacher. The researchers used MAXQDA program to analyze the data.

Result

The results indicated that 10 classroom teachers participating in the research received training on drama at the university, 4 classroom teachers participated in in-service training programs for drama, 1 classroom teacher received training in drama at high school, and 12 classroom teachers did not receive any training on drama. As to teachers' perception of their sufficiency in drama practices, the findings revealed that 11 classroom teachers who participated in the research considered themselves competent in drama practices, 8 classroom teachers saw themselves as moderately competent in drama practices, and 7 classroom teachers did not find themselves sufficient in drama practices. It was observed that classroom teachers mostly used the drama method in Turkish, social studies, mathematics and life science lessons in drama practices.

In addition, the participants also said that they use drama method in lessons such as science, free activity, traffic and first aid, human rights and citizenship, physical education, music, visual arts and chess. Apart from these techniques, the teachers also stated that they use techniques such as role switching, participation, leadership, pantomime, ront, side guidance, question-answer, demonstration, six hats, learning by doing, puppet drama. The most common problems they encounter are those caused by students. Especially the introversion of the students and their shyness to participate in drama, the low level of readiness of the students regarding the drama method, and the desire of all students to participate in the drama constitute a problem. Apart from these, the teachers also mentioned that different nationalities of the students, weak drama skills, bully behaviors of students towards each other and hyperactive students also cause problems. The data obtained from the research show that the drama method supports the development of students' skills in many areas. With the drama method, classroom teachers teach students to communicate, self-confidence, empathy,

personality development, love, using gestures and mimics correctly, self-control, helpfulness, happiness, honesty, respect, socialization, awareness of right and wrong values, tolerance, solidarity, sincerity, they stated that they gained skills such as model taking, observation and adaptation.

Discussion

The findings of the current study can be interpreted to mean that the classroom teachers include the drama method in their lessons, since the drama method supports the development of students in many areas, makes the lectures enjoyable and facilitates the teachers, and allows the students to learn more permanently and easily. The fact that the classroom teachers have a certain proficiency in using the drama method and have knowledge about the drama method will ensure that the drama practices are more qualified.

The fact that classroom teachers have a certain qualification when using the drama method, have knowledge about the drama method, and develop themselves in this field will also allow the drama practices to be realized in a more appropriate way. Therefore, trainings can be organized to help teachers use drama method more in their lessons, and teachers can receive support in this area. The widespread use of the drama method will allow students to be at the center of teaching, to access information by doing, to structure information in a more permanent way, and it will allow both teachers and students to enjoy the lessons. As a result, it is thought that the drama method will make a great contribution to the achievement of positive results in educational activities and learning outcomes.

Pedagogical Implications

The following recommendations have been made in line with the results obtained from the research:

- Drama workshops, rich in material, could be established in schools, where teachers and students can perform drama practices more easily, and the physical conditions are suitable for drama studies.
- Drama leadership training could give to volunteer teachers in each school. So these teachers can support the others in their own schools and their drama studies.
- Lesson plans including the use of drama can be used, and teachers can benefit from them.
- This research is limited to primary school teachers in Kilis. Therefore, the research could be replicated in a county or region where the number of teacher is higher that could cover the whole of Turkey.

Araştırmanın Etik Taahhüt Metni

Yapılan bu çalışmada bilimsel, etik ve alıntı kurallarına uyulduğu; toplanan veriler üzerinde herhangi bir tahrifatın yapılmadığı, karşılaşılacak tüm etik ihlallerde ‘‘Cumhuriyet Uluslararası Eğitim Dergisi ve Editörünün’’ hiçbir sorumluluğunun olmadığı, tüm sorumluluğun Sorumlu Yazara ait olduğu ve bu çalışmanın herhangi başka bir akademik yayın ortamına değerlendirme için gönderilmemiş olduğu sorumlu yazar tarafından taahhüt edilmiştir.